

ZAVIČAJ

narodne novine

BROJ 223
Maj 2021.
GODINA XXII

www.novinezavicaj.com

9 771451088008

A detailed oil painting portrait of Vojvoda Radomir Putnik. He is shown from the chest up, wearing a dark military uniform with a high standing collar. A prominent gold medal with a red ribbon hangs around his neck. He has a full, bushy white beard and mustache, and is wearing glasses. His gaze is directed slightly to the right of the viewer. The background is dark and textured.

VOJVODA RADOMIR PUTNIK
(24.01.1847 — 17.05.1917)

KFZ BOZO

Markenunabhängige Meisterwerkstatt für alle Fahrzeuge mit Top - Service

01/ 798-37-33 10, Wielandplatz 11

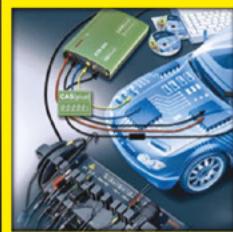

www.kfz-bozo.at

office@kfz-bozo.at

UNSERE STÄRKEN

KFZ Diagnose

Wenn Ihr Fahrzeug Fehler aufweist oder es entspricht nicht der Leistung die Sie erwarten dann untersuchen wir Ihr Fahrzeug mit unserem Diagnose - Gerät von A-Z. Fehlerspeicher Auslesen statt €35,90 ab €19,90

KFZ Elektronik

Wir sind auf dem neuesten Stand der Automobiltechnik und können das Problem schnell und sicher lokalisieren. Der steigende Elektronik Anteil im Fahrzeug macht den Steuergerät Dienst zum Standard in unserer Werkstätte.

DPF Reinigung

Der Dieselpartikelfilter (DPF) Ihres KFZ ist voll und regeniert sich nicht mehr? Die Fahrzeugelektronik zeigt "Beladungsgrenze erreicht" oder "DPF voll" an? Diesel Partikelfilter Reinigung inkl. Demontage und Montage ab €399

Automatikgetriebe

Spülen - Reinigen - Reparatur Sauber schalten dank Automatik Getriebe Spülung Das Öl ist zwar oft für einen "Langzeitbetrieb" jedoch "nicht für die Ewigkeit" ausgelegt. Getriebe Öl-Wechseln ab €99 Getriebespülung ab €185 (exkl. Material)

Pickerl §57a

Überprüfung führen wir im Hause
- PKW-Kombi-leicht LKW bis 2,8t €49,74
- Anhänger bis 750kg ungebremst €35,00
Der richtige Weg für Ihre

Inspektion

Kleine Inspektion: Ölwechsel + Ölfilter, Hergestellergaben; exkl. Material ab €35,90
Große Inspektion Ölwechsel + Öl + Luft + Pollen- und Kraftstofffilter exkl. Material ab €69,90

Klimaanlage

Klima Service ab € 49,90
Klima Desinfektion Standard ab € 24,90
Klima Ultraschall Desinfektion ab € 35,90
Wir empfehlen 1x jährlich eine Ultraschallreinigung.

Bremsen

Sämtliche Wartungs- u. Servicearbeiten rund um die Bremsen
Bremsbelagwechsel pro Achse statt € 54,90 → € 39,90
Bremszangen Reinigen-Führungstäfe schmieren € 19,90
Bremsbelag + Scheiben pro Achse statt € 79,90 → € 69,90
Bremsflüssigkeit Angebot statt € 59,90 → € 49,90
Elektrische Handbremse z.z.g. € 29,90

Steinschlag Reparatur um € 49,90 jede weitere € 24,90

Steinschlagreparatur ohne Selbstbehalt bei Teilkasko oder Vollkasko!
Windschutzscheiben und Autoglas Tauschaktion für Kasko-Versicherte.
Bis zu 50% Selbstbehalt-Nachlass oder wir übernehmen Ihren Selbstbehalt.

Achsvermessung

Computer-Achsvermessung inkl. Einstellarbeiten an der Vorderachse ab € 59,90
Vierrad Computer-Achsvermessung inkl. Einstellarbeiten an der Vorder- und Hinterachse ab € 89,90

Rufen Sie uns an und vereinbaren Sie einen entsprechenden Termin

HOTLINE : 01 / 798 37 33

E-Mail : office@kfz-bozo.at

Öffnungszeiten : Mo – Fr : 08.00 – 18.00 & Sa.: 09.00 – 13.00 Uhr

WIR FREUEN UNS AUF IHREN BESUCH

Elixir Group

Agroindustrijska zona bb; 15000 Šabac

Tel.+381 15 368 100

Tel/Fax +381 15 368 127

office@elixirgroup.rs

Članice grupe

Elixir Agrar Doo
Hajduk Veljkova 1; 15000 Šabac
Tel.+381 15 361 414
Tel/Fax +381 15 361 416
office@elixiragrar.rs

Elixir Food Doo
Agroindustrijska zona bb; 15000 Šabac
Tel.+381 15 368 100
Tel/Fax +381 15 368 115

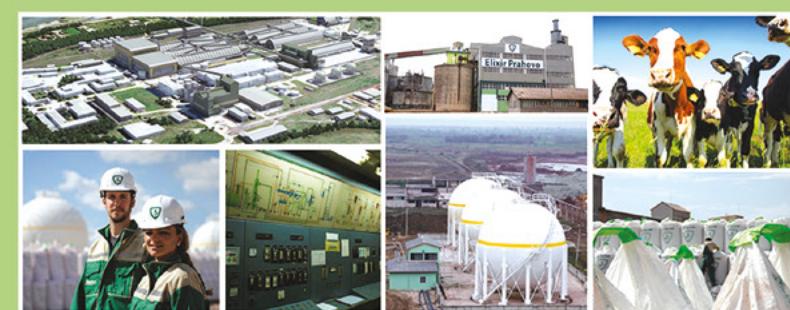
Elixir Feed Additives Doo
Savska bb; 15000 Šabac
Tel.+381 15 347 862
Tel/Fax +381 15 347 862
office@elixirfeed.rs

Elixir Zorka - Mineralna đubriva Doo
Hajduk Veljkova 1; 15000 Šabac
Tel.+381 15 352 707
Tel/Fax +381 15 352 715
office@elixirzorka.rs

Radujevački put bb; 19330 Prahovo
Tel.+ 381 19 543 991
Tel/Fax +381 19 542 885
office@elixirprahovo.rs

PREDSEDNIK ALEKSANDAR VUČIĆ URUČIO NAJVREDNIJE PRIZNANJE NOBELOVCU PETERU HANDKEU

Predsednik Srbije Aleksandar Vučić uručio je 9. maja jedno od najviših državnih odlikovanja Peteru Handkeu, austrijskom književniku i dobitniku Nobelove nagrade za književnost za 2019. godinu, koji negira genocid u Srebrenici.

Vučić je Handkeu uručio Orden Karađorđeve zvezde prvog stepena, a ukaz o njegovoj dodeli književniku donet je još u februaru 2020. godine.

"Kada pomislim na Srbiju setim se ikone 'Beli anđeo' i imam jednu kopiju kod kuće i kad god se setim Srbije pogledam tu kopiju i drag mi je na srcu", rekao je Handke nakon uručenja.

Handke je u Beograd doputovao iz Bosne i Hercegovine, gde su mu najviša priznanja dodelili predstavnici bh. entiteta Republika Srpska i reditelj Emir Kusturica, Beograd, 9. maj

On je dodao i da ta ikona, koja spada u najpoznatije freske Srbije, pokazuje prazan grob što, kako je dodao, znači da je Isus vaskršao. "I to me navodi na razmišljanja i uvek se u lepom sećanju sećam Srbije", poručio je on.

Peter Handke je u Beograd doputovao iz Bosne i Hercegovine, gde su mu najviša priznanja dva dana ranije dodelili predstavnici bosanskohercegovačkog entiteta Republika Srpska (RS) i reditelj Emir Kusturica.

Zbog podrške međunarodno izolovanoj Srbiji, kasnije posete predsedniku Srbije Slobodanu Miloševiću u pritvorskoj jedinici Haškog tribunala, te odlaska na njegovu sahranu – Handke je uglavnom bio kritikovan, pa čak i ozloglašen u međunarodnoj javnosti, kao skoro nijedan pisac do tada.

NOBELOVAC DOBIO SPOMENIK U CENTRU BANJALUKE

Nobelovac Peter Handke izjavio je danas u Banjaluci da je odlučio da dođe u Republiku Srpsku uprkos jakim vjetrovima koji su bili protiv toga.

- Srećan sam što sam ovde. Ovo je veliki trenutak za mene - rekao je Handke novinarima u Banjaluci nakon sastanka sa najvišim zvaničnicima Republike Srpske. On je naglasio da njegove impresije najbolje opisuju stihovi čuvene pesme nedavno preminulog Predraga Živkovića Tozovca "dugačka je Lajkovačka pruga..." .

Handke je rekao da je pre 20 godina posetio kuću u kojoj je odrastao nobelovac Ivo Andrić.

On je danas imao priliku da vidi spomenik podignut njemu u čast. On je zajedno sa srpskim članom i predsedavajućim Predsedništva BiH Miloradom Dodikom, te srpskim rediteljem Emirom Kusturicom posetio lokaciju na kojoj je spomenik nedavno postavljen. Spomenik se nalazi kod zgrade Vlade RS.

PETERU HANDKEU URUČENA "VELIKA NAGRADA IVO ANDRIĆ"

Dobitniku Nobelove nagrade za književnost Peteru Handkeu danas je u Andrićgradu uručena "Velika nagrada Ivo Andrić", koju mu je na trgu ispred Andrićevog instituta uručio proslavljeni srpski i svetski reditelj Emir Kusturica.

- Hvala ti, brate, hvala ti, brate, i hvala ti, brate – kratko i jasno je poručio Kusturica, prenosi Srpskainfo.

Handke je dobitnik "Velike nagrade Ivo Andrić" Andrićevog instituta u Andrićgradu za najbolju knjigu objavljenu u Srbiji ili Republici Srpskoj tokom 2020. godine "Drugi mač – Majska povest".

Ova nagrada uručuje se na Svetog Savu u Andrićgradu, ali je ove

godine svečana ceremonija odgođeno zbog epidemiološke situacije.

Dobitnik Nobelove nagrade za književnost i "Velike nagrade Ivo Andrić" Peter Handke istakao je da literatura ima jaku vezu s inatom i besmom, ali nikada s mržnjom i to je velika razlika.

- Ovi strašni ratovi koji su se dogodili na Balkanu, ma koliko to apsurdno zvučalo, doneli su i nešto dobro. Prvi put sam u životu od reči do reči iščitao dela Iva Andrića – rekao je Handke na ceremoniji dodelje "Velike nagrade Ivo Andrića".

Handke je rekao pre nekoliko godina za dnevni list "Politika" da se odlučio da dođe u Srbiju 1996. jer je ona za zapadne medije bila "crna rupa".

Vučić je ukaz o odlikovanjima zaslужnim pojedincima i institucijama doneo u februaru 2020. godine, a među njima su bili i češki predsednik Miloš Zeman i austrijski pisac Peter Handke.

Ni Handke ni Zeman nisu prisustvovali ceremoniji dodelje priznaja, pa je tada rečeno da će im ona biti dodeljena naknadno.

Orden koji je 9. maja predsednik Srbije uručio Handkeu - Orden Karađorđeve zvezde prvog stepena - dodeljuje se za, kako se navodi na sajtu Vojske Srbije, "naročite zasluge i uspehe u predstavljanju države (Srbije) i njenih građana". U obrazloženju koje je pročitano prilikom uručivanja, rečeno je da se orden dodeljuje književniku zbog "beskompromisne borbe za istinu".

Predsednik Srbije pročitao je tokom zajedničke konferencije za novinare biografiju književnika i rekao da, prihvatajući orden, Handke čini veliku čast Srbiji.

- Srećan je srpski narod što u svoje prijatelje ubraja i Petera Handkega. Našem narodu bolji glasnogovornici nisu potrebni. A i kako bi, kada svaka Handkeova reč, ma kako suptilna i tanana bila, zvuči gromoglasno i dopire do najudaljenijih kutaka čovečanstva- rekao je Vučić.

"Izvinite što i deo nas, Srba, nije uvek umeo da pokaže zahvalnost za sve što jeste uradili za nas", rekao je Vučić Handkeu tokom ceremonije dodelje ordena.

"Hvala vam na svemu što činite za našu zemlju, za našu Srbiju. Izvinite što i deo nas, Srba, nije uvek umeo da pokaže zahvalnost za sve što jeste uradili za nas", rekao je Vučić.

VOJVODA RADOMIR PUTNIK UTEMELJIVAČ MODERNE SRPSKE VOJSKE

Vojvoda i maršal Radomir Putnik rođen je u Kragujevcu 24. januara 1847. godine. Njegov deda Arsenije, poput njegovog imenjaka Arsenija Čarnojevića, došao je negde sa Kosova i zaustavio se kod Bele Crkve u Banatu. Kada su ga pitani ko je i otkud je, odgovarao je da je putnik sa Kosova, te mu to ime Putnik ostade. Putnikov otac Dimitrije ženeo je, kao veliki Srbin, da pomogne Srbiji u kojoj je gotovo ceo narod bio nepismen, pa je učiteljevao u Kragujevcu. Poznat je po imenu Dimitrije Arsenijević Putnik. U porodici Dimitrija i Marije, kao četvrtu od petoro dece, rođio se Radomir.

Odrastao je u učiteljskoj porodici, naučivši da čita i piše vrlo rano. Sa nepunih šest godina upisao je četvororazredu osnovnu školu u Kragujevcu. Po završetku osnovne škole učio je i završio polugimnaziju u Kragujevcu. Tu je imao mnoge poznate srpske ličnosti za školske drugove, među kojima je bio najpoznatiji srpski socijalista Svetozar Marković. I pod uticajem roditelja i pod uticajem školskih drugova Radomir je od rane mladosti prihvatio onu latinsku izreku, da ne treba učiti samo za školu nego i za život. Roditelji su Radomira poslali u Beograd da uči višu gimnaziju.

Stanovao je u poznatoj beogradskoj porodici Mušići, a bio je odličan učenik. Po završetku petog i šestog razreda gimnazije, zbog materijalnih prilika u porodici, upisao se u Šestu klasu Artiljerijske škole. Bio je najmlađi pitomac u klasi sa nepunih šesnaest godina. Po završetku vojne akademije raspoređen je za komandira voda Četvrte poljske baterije. Tu dužnost nije ni primio, jer je kao odličan crtač zadžan da radi u Topografskom odeljenju Ministarstva vojske.

U dva srpsko-turska rata od 1876. do 1878. godine Radomir je bio komandant Rudničke brigade prve klase. Sa tom brigadom učestvovao je u bojevima i bitkama na Adrovcu, Krevetu, Šiljegovcu i Đunisu, kao i u oslobođenju utvrđenog grada Niša. U okviru Moravskog korpusa komandovao je prethodnicom u borbama za oslobođenje Vranja.

Vreme od okončanja srpsko-turskih ratova 1878. do srpsko-bgarskog rata 1885. godine, Radomir Putnik je iskoristio za učešće u

reformama u srpskoj vojski i za lično usavršavanje. Kao odličan oficir imao je uticaja na starije drugove, pa čak i na vrhovnog komandanta srpske vojske.

U srpsko-bgarskom ratu 1885. godine Radomir Putnik je učestvovao kao načelnik štaba Dunavske divizije. Posle borbi oko Pirota i zaključenja mira posvetio se ponovo jačanju borbene moći srpske armije.

Svestan svojih kvaliteta, kao oficir u punoj snazi, gord i samouveren, nije odgovarao pojedinim zavidljivcima pa je 1896. godine u 50. godini života pezionisan.

Srećom Putnik je reaktiviran i pod vođstvom vrhovnog komandanata Kralja Petra prvog, doći će na najviši položaj u srpskoj vojsci. Postavljen je za načelnika štaba Vrhovne komande. Dobro poznavajući pukovnika Živojina Mišića postavio ga je za svog pomoćnika. Putnik i Mišić uradili su sve planove za balkanske ratove i sve planove pred prvi svetski rat. Bio je isključivo vojnik. Nije ga zanimalo kojoj političkoj struci pripada neki oficir, pa je preporučivao da se vojska ne bavi politikom. Bio je vrlo pravičan.

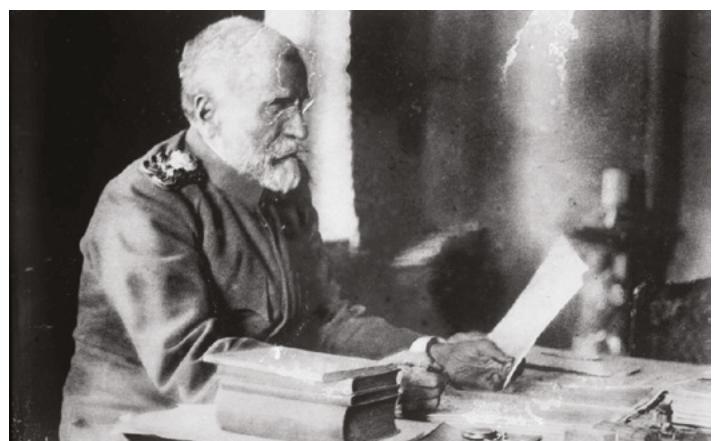
Za kumanovsku pobedu Radomir Putnik postaje prvi srpski vojvoda. U ratu protiv Bugarske pokazao je da srpska vojska i Srbija nemaju imperialističke namere. Posle poraza Bugara na Bregalnici, Radomiru Putniku je zamereno što se nije koristio tom pobedom da desetkuje bugarsku armiju. Neki su mu čak prebacivali da on to nije ni uvideo. Međutim, Putnik je, kada je srpska vojska došla do svoje granice, zauzavio operacije, jer njegov zadatak nije bio zauzimanje tuđih teritorija, već odbrana sopstvenih.

Pred početak prvog svetskog rata Putnik se nalazio na lečenju u jednoj banji u Austro-Ugarskoj. Doživeo je mnoga ponižavanja dok mu

je dozvoljeno da se preko Mađarske vratи u domovinu. Gledajući ga onako bolesnog austrougarski vojni stručnjaci su ocenili da taj starac neće biti u stanju da parira manevrima njihove savremene armije. To potcenjivanje protivnika skupo su platili u Cerskoj i Kolubarskoj kontraofanzivi.

Ono čime se posebno odlikovalo stari vojvoda Putnik je tolerantnost u odnosima sa starešinama i spremnost da odustane od soptvenog mišljenja ako sagovornik ima valjane razloge. On je na primer odustao 1913. godine od namere da srpsku vojsku na Bregalnicu povuče na glavni položaj kada mu je njegov pomoćnik Mišić obrazložio da je celishodnije da se iz pokreta krene u napad, jer bi odstupanje negativno uticalo na moral srpske vojske. On je, takođe, odustao od izdate naredbe komandantu Prve armije generalu Mišiću da se postepeno povlači prema Gornjem Milanovcu. Međutim, kada nije uveđen da treba da promeni svoju odluku bio je vrlo uporan.

Sve srpske pobeđe od 1912. do 1916. godine mogu se ubrojati u posebne zasluge vojvodi Radomiru Putniku. On je stajao na čelu stručnog štaba; on je vojne operacije, planove i drugo iznosio i branio pred srpskom Vladom; on je za stručno vođenje poslova u srpskoj armiji bio neposredno odgovoran vrhovnom komandantu, on je bio taj koji je svojom ličnošću, svojim činom i svojim položajem bio moralno odgovoran pred svim potčinjenim starešinama za svaki svoj stav i svaku naredbu Vrhovne komande.

Vojvodu Radomira Putnika volela je celokupna srpska vojska. Ostarelog i iznemoglog u specijalno izrađenoj nosilici srpski vojnici su ga preneli preko Albanije, a 1916. godine poslat je na oporavak u Francusku. Na njegovo mesto za načelnika Vrhovne komande postavljen je general Petar Bojović.

Putnika su Francuzi negovali i lečili u Nici, ali i pored sve nege i pažnje vojvoda nije dočekao da se vrati u oslobođenu zemlju. Umro je 17. maja 1917. godine u 70. godini. Privremeno je njegov kovčeg s njegovim posmrtnim ostacima stavljen u podrum Ruske crkve u Nici, u jednu od niša. Kada se završio rat, na velikog vojskovođu Srbu su zaboravili. Ostao je nesahranjen više od devet godina. „Politika“ je maja 1925. objavila sledeće:

„Juče sam, vraćajući se u otadžbinu, stigao u Nicu. Kako ostajemo ovde nekoliko dana, pošao sam danas da obiđem Nicu i da vidim imati još tragova iz onih ratnih dana kada je Nica dala utočište mnogima od naših. Tako sam posetio i crkvu u kojoj je bio privremeno smešten kovčeg sa mrtvim telom našeg generalissima Putnika, do prenosa u otadžbinu.

Zaprepastio sam se kad sam, ulazeći u crkvu, opazio u prozoru onaj isti kovčeg koji sam pre sedam i po godina ovde s poštovanjem gledao. Veliki vođa naše vojske još uvek leži u crkvenom prozoru i otadžbina ne može još uvek da se seti svog velikog sina kome toliko mnogo duguje.

Maj 2021.

Danas je ravno, osam godina od Putnikove smrti a on još uvek jednako leži nesahranjen u tuđini. Šta li bi danas u ovoj osmogodišnjici rekla ona dva francuska generala koji su pre nekoliko godina u našem Poslanstvu u Parizu rekli – Ili ga prenesite u svoju zemlju i sahranite ili dajte da ga mi Francuzi sahranimo!

Ovaj tekst potpisai je inicijadima P. M.

Redakcijski komentar „Politike“ uz citirani članak glasio je:

“Na žalost i sramotu našu, telo vojvode Putnika se još i danas načini nesahranjeno u Ruskoj crkvi u Nici. Nadležnim je dužnost da se u znak priznanja velikih zasluga što ih je za vojsku i zemlju imao vojvoda Putnik, njegovo mrtvo telo prenese u državnom trošku u Otadžbinu i sahrani na dostojan način kako to dolikuje velikim ljudima, koji su ceo svoj život posvetili službi svojoj otadžbini i narodu...”

Trgovački glasnik je svoj komentar zaključio rečima: “Sramota je ovo i žalost naša”.

Rezervni oficiri i daci zahtevali su da se telo maršala Putnika prenese u domovinu i sahrani u njihovom trošku. Od pokretanja inicijative do njene realizacije proteklo je više od godinu dana, tako da je telo vojvode Putnika bilo nesahranjeno duže od devet godina. Tek 6. novembra 1926. godine kovčeg sa posmrtnim ostacima vojvode Putnika i još nekoliko istaknutih Srba stigao je na Železničku stanicu Beograd. Tada je počelo teći sve po protokolu. Uz najviše počasti i uz ogromno prisustvo vojske, građana, učenika, studenata, diplomata, raznih društava, uz plotune puščane i artiljerijske, sahranjen je vojvoda Putnik na Novom groblju u Beogradu u skromnoj kapelici. Njegov kovčeg sa lafeta su skinuli delegati 19. pešadijskog puka „Vojvoda Putnik“, zajedno sa rezervnim starešinama dobrotljvcima, četnicima. Govorili su ministar vojske i mnogi drugi. General Trifunović je pored ostalog rekao: “Bio si vojvodo veliki i kao čovek i kao vojnik, i kao vojvodu. Bio si vojvodo primer vojničke spreme, radnosti, istrajnosti, energije i odlučnosti... Istorija će, veliki vojvodo, najbolje reći zasluge koje si stekao za vojsku, i zasluge za oslobođenje i ujedinjenje. Ona će ti dati jedno od najistaknutijih mesta i postavice te u red najvećih vojvodova”.

Načelnik vrhovne komande, general vojvoda i maršal Radomir Putnik pored mnogobrojnih odličja, odlikovan je Karađorđevom zvezdom sa mačevima drugog, trećeg i četvrtog reda i Karađorđevom zvezdom prvog i drugog reda.

ZAVIĆAJ

MOKRANJE KOD NEGOTINA

SELO DOBRIH, VREDNIH I IZNAD SVEGA SLOŽNIH MEŠTANA

Dijaspore i meštani sela Mokranja uz pomoć Planinarskog društva "Deli Jovan" iz Negotina su podigli krst visok 12 metara, na najvišoj litici Mokranjskih stena sa leve strane iznad predivnog Mokranjskog vodopada. Složni Mokranjci uz pomoć Dijaspore ovog sela su podržavali svaku akciju, bilo da se radi o obnovi objekata u Mokranju, uređenju sela ili podizanju vidikovaca u Turističkom parku u podnožju Mokranjskih stena. Inače za postavljenje krsta morali su koriste i agregat sa strujom radi bušenja rupe sa "Hiltjem", gde su postavili krst. Takođe je bilo potrebno da se meša beton ručno na licu mesta.

Krst su vredni Mokranjci morali jednu određenu distancu po nepristupačnom terenu nositi na ramenima, kao i pesak, cement, vodu i razne alatke.

Inicijator ovog projekta je bio odbornik vlaške stranke u Opštini Negotin, Živojin Niculović iz, a pomogli su mu Mladen Krivović, Živojin Marković - povratnik iz Švajcarske, Žika Mogoš, Sreta Pavlović, takođe povratnik iz Švajcarske, Dragan Petko Petrović, Miodrag Pavlović, Dragoljub Tajnić, Vojko Jovanović, Krsta Dinulović - povratnik iz Nemačke, Dragoslav Zarić i drugi.

Poštujući dogovor za Živojinom Markovićem dugogodišnjim dopisnikom lista „Frankfurtske vesti“, u Mokranje smo stigli „u minut“ u dogovoren vreme. Njih petorica su već bila na novoizgrađenom odmorisu kojim mogu da se podiće.

I kolega Marković, kao i Sreta Pavlović, više decenija su proveli na radu u Švajcarskoj. Krsta Dinulović je svoj radni vek proveo u Nemačkoj, a Živojin Niculović i Mladen Krivović nisu radili u inostranstvu kao većina njihovih komšija.

Turističko odmorište izgleda veoma lepo i uklopljeno je u ambijent. Prostrano je i ima mesta za više gostiju koji tu žele eventualno da roštiljavaju. Tu je i parking za sve znatiželjne koji dolaze da vide izuzetno lep vodopad na Mokranjskim stenama, do kojih vodi put u dužini od oko 800 metara.

Posle odmorišta rodila se nova ideja, ovih veoma radnih ljudi, koje posebno krasiti sloga., bilo da su radili u inostranstvu ili ostali u selu.

„Na ideju sam došao, kada sam video postavljeni krst iznad manastira Vratna na Vratnjanskim stenama. Onda sam pokrenuo akciju sa mojim bratarcem Živojinom Markovićem i za nedelju dana smo skupili 600 evra od Dijaspore i naših meštana. Veliku zahvalnost dugujemo našem Mokranju Živoradu Blagojević, koji je celu konstrukciju zavario besplatno, a takođe u ime svih Mokranjaca se zahvalimo i Planinarskom društvu "Deli Jovan" iz Negotina, posebno Neši Cvetković, koji je stručno pomogao prilikom podizanja krsta i nameštanja gromobrana na krstu. Ne smemo izostaviti ni Mladena Krivovića i Živojina Mogoša koji su bili takođe veoma zaslužni za podizanje krsta. Zahvaljujući donaciji iz Frankfurta krst je osvetljen. Naime, Dejan Nikolić je kupio

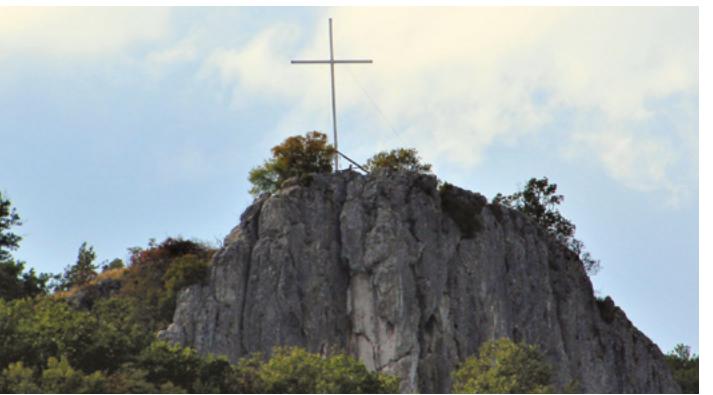
četiri solarna led reflektora, tako da je krst noću osvetljen. Krst je samo dodatak ovoj našoj prirodnjoj lepoti, kao što su Mokranjske stene, Mokranjski vodopad i Turistički park u podnožju stena.“ - izjavio je inicijator ovog projekta, Žika Niculović iz Mokranja.

„Ovo nam je drugi krst koji u ovom kraju dižemo na značajnim mestima, koja su značajna za turizam u ovim krajevima. Prvi krst smo podigli iznad manastira "Vratna" na Vratnjanskim stenama od 6 metara, a ovaj krst ovde na Mokranjskim stenama je duplo veći 12 metara“ - izjavio je Neša Cvetković, član planinarskog društva "Deli Jovan".

Zbog nepristupačnog i kamenitog terena sama akcija podizanja krsta je trajala gotovo čitav dan. Krst je uz poštovanje svih kanona hrišćanstva postavljen na istoku i uskoro, u saradnji sa mokranjskim parohom i sveštenicima Crkvene opštine Negotin biti osveštan.

Veliku zahvalnost čoveku koji je sastavio i vario celu aluminijsku konstrukciju i to bez ikakve nadoknade, a to je Živorad Blagojević, koji živi i radi u Ljubljani.

Finansijsku donaciju za ovaj krst su dali: iz Nemačke - Krsta Dinulović, Slobodan Trajkarević, Živojin Čokić, Čedomir Mihajlović, Boban Trajkarević, Miodrag Jovanović, Živojin Čosić junior, Vojko Nedeljković, Goran Niculović i Dejan Nikolić. Iz Švajcarske - Miodrag Petrović, Živojin Marković, Dragan Niculović, Sreta Pavlović, Predrag Belić, Bojan Zarić i Boban Zarić. Iz Austrije - Nenad Prvulović i Jova Košovljanović. Iz Slovenije Živko Gušić i Živorad Blagojević i iz Mokranja - Dragan N. Petrović, Žika Niculović, Krsta Trajkarević, Stanoje Zarić, Nikola Negočić i Dragoslav Todorović.

Više o ovom složnom selu iz koga potiče Stevan Mokranjac, pišemo u narednom broju kada ćemo objaviti i izveštaj o proslavi Svete Trojice, njihove seoske slave.

Selo je u donjem toku Sikolske (Mokranjske) Reke. Kuće su na obema njenim stranama a više ih ima na desnoj, osojnoj, nego na levoj, prisjojnoj, strani. Dosta kuća ima na tlu rečne doline, te su neke plavljene, naročito prilikom naglog topljenja snega ili plahovitih kiša.

Na zapadu je visoka krečnjačka Stena (Stij) kroz koju je Sikolska Reka prosekla ždrelo Sokolovicu, ispod koje, u vidu slapa visokog oko 10 metara, pada voda u veliku bučnicu, gde su seoske vodenice. Istočno od sela dolina je proširena u široko polje i negotinsku ravnicu. Na osojnoj strani sela su tri slaba izvora, te meštani većinom koriste vodu iz bunara. U sinoru su slabi izvori.

Najbolje su njive u polju i njihova mesta se zovu: Arnautski Kraj (Kotuj Arnautluj), Ciganski Kraj (Kotuj Ciganulaj), Delijin Kraj (Kotuj Đeluluj), Bunarski Ključ, Ušće Reke, Izgoretina (Pržoalje) i Seljiste. Ostala su mesta za njive: Maslarica, Čubrica, Tupanj, Tavan, Kapuđal, Padina (Padina), Papratište (Ferige), Krst (Kruča), Čapljinac (Kandžik), Stena, (Stij) i Kozji Rt (Kornu Kapru). Na Rušanskom Visu, Lokvi, Visoki i Barbaševu su mnogi vinogradi, ali ih sve više zamjenjuju njive. Šuma je na Aliji, Steni i u Ajdučkom Potoku. Utrine su: Alija i Rušanski Visa.

Selo je zbijenog tipa. Strme strane i malo tla u rečnoj dolini nagnali su stanovništvo da se nastani na malom prostoru, gde su kuće međusobno udaljene 10 do 20 metara. Selo ima oblik elipse, u dužini oko 1000 a širini 600-700 metara. Podeljeno je na krajeve: Gornji Kraj (Đal), Donji Kraj (Valje), Sredina sela i Srbija. U krajevima su rođovi međusobno izmešani. Groblje je istočno od sela u dolini Zakatare.

Mokranje između dva rata, od 1920 do 1941. godine je dostiglo vrhunac svoga društvenog, ekonomskog i socijalnog razvoja. Bilo je to jedno od onih sela, čiji su meštani imali svoj ponos, ime i dostojanstvo. Selo je činilo sve da se sposobi za svoj život, da ne zavisi od drugih i da svojim meštanima pruži sve što im treba. U Mokranju pre rata je bilo više prodavnica, koje su snabdevale seljake svim robama koje su im bile potrebne.

Otkako se zna za selo, glavna privredna grana je bila vinogradarstvo. Stočarstvo i ratarstvo se obavljalo samo za sopstvene potrebe, a vino za prodaju i dobijanje novca za kućne potrebe. Grožđe se proizvodilo na oba brda oko sela. Vinogradi su bili mesta gde se uvek čula pesma, svirka i pokoja frula. Tamo je bilo uvek mnogo naroda.

U jesen je posebno bilo živo i veselo. Grožđe se bralo i muljalo u čabru u vinogradu i kluk sipao u kacu. Na kolima je bila kaca i jedno bure. Iz kace se tu u vinogradu istakala šira i pretakala u bure. Uveče kola sa punom kacom i buretom vozila su se u pivnicu. Pivnice su bile na brdima. Jedne na Lokvi, "Lokvanske pivnice", a druge na Rušnju, "Rušanske pivnice". Bili su to zidani vinski podrumi specijalno prilagođeni za vređanje i čuvanje vina do prodaje. Tamo su dolazili trgovci iz inostranstva i kupovali kvalitetna mokranjska vina. Naša vina su bila čuvena po svom kvalitetu, a naročito po tome što su ostala zdrava i kvalitetna u tada dugim transportima vodenim i železničkim putevima do svetskih evropskih metropola, Pariz, Beč, Pešta. Kasnije, su propali stari vinogradi, a najviše negde posle prvog svetskog rata pivnice su propale i domaćini su svoje grožđe vozili kućama i tamo spravljali vino. "Stari vinogradi" su se užgajivali direktnim sađenjem loze u zemlju, ali su se krajem 19. veka počeli sušiti onda kada su ih iz aviona, koji su leteli iznad Visočkog i Rušanskog brda zagadili Francuzi filosferom i osušili se, jer su predstavljali veliku konkurenčiju francuskim vinima. Mokranje je proizvodilo velike količine vina do pedesetih godina 20. veka. Zatim, vinogradi su ubrzo propali. Tome je doprineo socijalistički sistem. Uvedene su takse po čokotu, veliki porez na zemljište pod vinogradom. Na vino se plaćala trošarina po litru. Jedini kupac je bila soska zadruga, a plaćala je bedno niske cene za vino.

Mokranjci su živili isključivo od svoga rada. Svaka kuća je proizvodila sve što je potrebno svim članovima domaćinstva za život. Hranu je svako proizvodio sam i to sve, osim soli i šećera. Pored hrane za članove domaćinstva, proizvodila se i hrana za stoku i za iznošenje na pijacu radi prodaje za novac. Svaka kuća je bila nezavisno ekonomsko i toplo gnezdo za ukućane. U domaćinstvu je bilo sve što ukućanima treba, i sve se to izrađivalo ili proizvodilo u kući, ličnim radom svih. To je činilo ukućane nezavisnim, sigurnim i bili su zadovoljni i samopožudani. Za prodaju se proizvodilo vino i rakija. Svaka kuća je imala vinograde i proizvodila veće ili manje količine pića za prodaju.

Bogatiji su imali i preko 10.000 litara, a najsiromašnije kuće su proizvodile manje, ali nikako ispod hiljadu litara vina godišnje. Vino i rakija su lako prodavali. U jesen i zimi selom su krstarili razni vinski trgovci. Dolazili su u svaku kuću i merili jačinu i druge osobine vina i rakije i nudiili svoje cene. Domaćini su čekali uvek bolju cenu, jer se vino moglo

su radili isključivo majstori iz Mokranja ili Kobišnice, koji su poznavali domaće materijale.

prodavati uvek kada je domaćinstvu bio potreban novac.. Radi prodaje vino se vozilo u buradima po 500 do 700 litara na željezničku stanicu i tamo se pumpama istovarivalo u vagonске cisterne posle merenja na velikoj vagi. Novac se isplaćivao na licu mesta. Pored vina, domaćini su prodavali za kućne potreštine i svinje, jaganjice,jaja,

sira, telad, debele volove, živinu i dr, a žene za belilo, pomade, pudere i druge potrebštine su prodavale nešto od povrća, voća, sira, jaja....koje su nosile u korpama na kobiljkama preko ramena do Negotina. Te pune korpe su težile i po 30 kg, ali su žene na kobiljkama to muški nosile do Negotina i tamo stajale dok bi sve rasprodavale.

Ipak, svaka žena je smatrala odlazak u Negotin na pijacu svojim odmorom od teških poljskih radova. Sav kućni novac je držao jedan muškarac, po pravilu starešina domaćinstva. Često bi stariji starešina prepustio domaćinstvo sinu i onda se govorilo da je predao novčanik (a predat kesaoa). Najčešće novac je čuvala supruga domaćina, u svojoj devojačkoj škrinji (in lakre), ali ona nije nikada ništa trošila bez znanja domaćina. Novac od vina i rakije se nije trošio za potrebe domaćinstva i njegovih članova, već isključivo za kupovinu zemlje, gradnju kuća i zgrada.

Za novac se radilo samo u nadnicu, po selu. To su činili samo oni koji nisu imali dovoljno svoje zemlje, ali i oni koji su bili vredniji, radije su uzimali zemlju u najam ili ispolicu i radili za sebe, a nisu išli u nadnicu da rade za drugoga.

Iz Mokranja samo dva muškarca su otišla od kuće da se zaposle i rade za platu. Jedan je radio u Borskem rudniku, a drugi na železnici. Imaće, bila je velika sramota odlaziti od svoje kuće i raditi «kao sluga za platu». Domaćini koji su imali više dece, obično bi jedno dete davali da uči škole da «više ne kopaju». Ako bi se neko zaposlio sa školom, na nekom činovničkom poslu ili na višoj funkciji, to je za Mokranje bilo normalno. Zato iz Mokranja je uvek bilo dosta vrsnih intelektualaca. Pre rata iz Mokranja je bio gradonačelnik grada Beograda, profesor na Univerzitetu, više sudija

i advokata, više lekara, više učitelja i drugih školovanih ljudi. A posle rata više desetina Mokranjaca je završilo fakultete i radili su na visokim funkcijama u Beogradu.

Mokranjci su brzo posle komunističke vladavine u zemlji uvideli da svoja vina ne mogu više prodavati kao ranije po dobroj ceni iz svojih podruma pa su krenuli sami da traže tržište za svoja vina. Pronašli su da je Slovenija onda bila vrlo povoljna za to. Dok je zadruga u Mokranju vino otkupljivala po 35 dinara za litar, u Sloveniji su ga prodavalci po 150 dinara. Na taj način su mnogi više spretniji Mokranjci krenuli sa punim vagonima vina za Sloveniju.

Više godina su dobro prolazili tamo. Ubrzo za Mokranjcima su krenuli i vinari iz obližnjih sela. Boraveći u Sloveniji radi prodaje svojih vina, mnogi Mokranjci su počeli tamo da se zapošljavaju, kako bi uvek bili tamo, primali pošiljke vina od kuće i prodavali ga u Sloveniji. Godinama se to sporedno zaposlenje pretvaralo u glavno zanimanje i zato i sada ima mnogo Mokranjaca koji su ostali u Sloveniji i tamo se za stalno nastanili, kupovali kuće, odomaćili se tamo

i sada postali državljeni Slovenije. Zatim, prodavajući vino u Sloveniji, mnogi su dolazili u kontakt sa nemačkim turistima pa su iz Slovenije počeli se zapošljavati i u Nemačkoj. U dokumentaciji bivšeg SSUP-a u Beogradu ima službeni podatak da prvi Jugosloven koji je dobio boravišnu i radnu dozvolu u Nemačkoj bio je Ljubljane, tj. Mokranjac, koji je tamo prodavao vino. Bio je to Mokranjac Ljubomir Vladović, rođen

1926.godine. Sada nema nijednog Mokranjca koji nije zaposlen stalno ili povremeno negde u inostranstvu ili koji ne radi svim silama da odlazi i zaposli se negde u inostranstvu. Nestao je onaj ponos i gordost biti domaćin i gazda na svom imanju i u svom domaćinstvu u Mokranju i nema više one sramote raditi za gazdu. Sada svaki hoće da bude «sluga kod gazde za pare», ali ni to nije više moguće. Sada su stanovnici Mokranja mnogo nesrećniji i nezadovoljniji, kada svaka kuća prima nekakve penzije, devize ili na drugi način ulazi im novac u kuću. Odvikli su se od rada i proizvodnje sredstava za lični život.

Mokranje je imalo crkvu još u doba Turaka pre oslobođenja Krajne od Turaka 1833.godine. Crkva je bila u maloj zgradi od brvana ne-olepljena „nepatosana, pokrivena trskom i slamom sa svetom trpezom od kamena i placem ograđenim od jedne osme časti dana oraće zemlje.

Danas se na tom mestu nalazi zapis koji se obilazi sa školom i barjacima svake godine na drugi dan Uskrsa.

Zemlja je prodата за 330 groša čaršijskih po odobrenju Ministra просвете и crkvenih dela i konzistorije. Stara crkva bila je posvećena Uspenju Presvete Bogorodice. Mokranje je imalo staru crkvu blizu kuće Popovića, gde stoji i danas beleg - spomen-kamen o njoj.

Sadašnja crkva je izgrađena krajem 19.veka. Priča se da su je gradili cincari, a kada su slikali freske na vlažnom malteru vezivali su na plafon ljljike i „živopisci“ ležali na leđima u njima i tako slikali freske. Nova crkva počela je da se gradi 1869.godine oko Duhova a završen je i posvećen na Petrovdan 1872.godine. Crkva je podignuta od tvrdog materijala tesanim kamenom zidan sa zvonarom sva iznutra izmalana sa freskama sa svetom trpezom od kamena sa stolovima, snabdevena patosom,ciglom i pokrivena biber crepom.

Pripreme za zidanje nisu išle ni brzo ni lako. Materijal je kupljen crkvenim novcem ali pošto ga nije bilo dovoljno crkva se zadužila kod opštine Radujevac sa 35 dukata cesarskih. Taj dug je učinjen bez odobrenja više vlasti. Preduzimač glavni majstor Petar došao je iz Rumunije sa molerom Pavlom. Petar je tražio za obezbeđenje isplate da seljaci pristanu da im se stavi hipoteka na imanje .Niko od meštana nije pristao na ove uslove. Najzad je neki Jovan Bojić pristao na hipoteku na svom imanju pa je zaključen ugovor koji je potvrđen kod suda u Radujevcu. Onda je počelo zidanje crkve. Kasnije kada je nedostajao kamen seljaci se dogovorili da sami kopaju i dovuku kamen pošto para više nije bilo. Jedino Jovan Burja nije htio pa su na njega bacili anatemu. Najzad posle velikih naporu 1872 crkva je završena. Visina crkve do krova je 13 metara sa zvonarom 23 metara, dužine 25 metara širine 95 metara. Koštala je 38.000 dinara Crkvu je osvetio episkop Evgenije koji je dao dukat za crkvu.

Prota je priložio 12 groša, načelnik 12 groša, pop Petar 8 groša, đakon 4 groša, pop Jovan 8 groša, učitelj Đoka 4 groša. Tog dana je prikupljeno 496 groša i 20 para. Za zvon je prikupljeno 55 dukata i 796 groša to je svega 4.096 groša čaršijskih. Veliko zvon od 300 kilograma poklonila je opština, srednje od 192 kilograma Đorđe Jovanović Stojkićaj iz Mokranja i Sima Necić trgovac iz Negotina, malo od 100 kilograma Dimitrije Radovanović - Prcić iz Mokranja. Ovakva harmonija zvona postoji samo još u Turnu Severinu.

U periodu od 1903 godine do 1908. Sveštenik Živojin Stanković je osnovao mešoviti hor Mokranjac od žitelja sela. Znali su da pevaju celu liturgiju. Godine 1910.godine bili su na gostovanju u Beogradu i pevali u narodnom pozorištu na dvoru kralja Petra i Karađorđa. Poslednji pevači u horu su bili: Blagoje Popović, Stanoje Petrović, Stanoje Marović, Jovan Zarić, Atanasije Zarić, Aranđel Kalinović, Žika Brezović i Žika Zarić.

Porodična kompanija
TEKIJANKA
Najpovoljnija porodična kupovina
 Osnovana 1990.

Kladovo **Negotin** **Majdanpek** **Bor** **Knjaževac**

Zaječar

Kupujte sveže, kupujte domaće!

www.tekijanka.com

Domaći Trgovački Lanac **DTL**

U KLAĐOVU ODRŽANA SEDNICA SKUPŠTINSKOG ODBORA ZA PRIVREDU, REGIONALNI RAZVOJ, TRGOVINU, TURIZAM I ENERGETIKU

U Kladovu je na 15. sednici Skupštinskog Odbora za privredu, regionalni razvoj, trgovinu, turizam i energetiku usvojen Izveštaj o poslovanju JP "Elektroprivreda Srbije" za period od 1. januara do 31. decembra 2020. godine sa izvodom trogodišnjeg poslovanja JP "Elektroprivreda Srbije" za period od 2021. do 2023. godine. Kako je rečeno i pored nepredviđenih okolnosti izazvanih pandemijom COVID-19 kapaciteti za proizvodnju uglja i energije u 2020. godini nastavili su da rade stabilno i da obezbeđuju pouzdano snabdevanje električnom energijom svih potrošača.

U nastavku sednice, na dnevnom redu bio je Izveštaj o radu Ministarstva trgovine, turizma i telekomunikacija za period od 1. oktobra

U TOKU RADOVI NA DELU puta KLAĐOVO- DONJI MILANOVAC

U okviru rehabilitacije dela državnog puta IB reda 35 od Kladova do hidroelektrane "Đerdap 1" dužine 10,3 kilometara na deonici dugoj 1000 metara putari ugrađuju završni sloj asfaltnog zastora debljine 6 centimetara.

Ovo je prva faza obnove saobraćajnice Kladovo – Donji Milanovac dužine 64,5 km koja se obavlja planiranim dinamikom izjavio je Saša Nikolić, predsednik opštine Kladovo posle obilaska radova.

Plan je da se kompletanu obnovu državnog puta do Donjeg Milanovca završi do 1. decembra. To će doprineti bržem i kvalitetnijem odvijanju saobraćaja na veoma frekventnoj deonici Đerdapske magistrale, važnoj saobraćajnici za život svih ljudi u ekonomskom smislu, u ovom delu Srbije, dodao je Saša Nikolić, predsednik opštine Kladovo koji je sa saradnicima obišao asfaltne radeve.

U toku izvođenja rada saobraćaj se odvija jednom kolovoznom trakom uz naizmenično propuštanje vozila uz semaforsk signalizaciju. Osim molbe da budu strpljivi vozačima se preporučuje da brzinu kretanja prilagode uslovima na putu. Radovi su obezbeđeni adekvatnom saobraćajnom signalizacijom i opremom.

ZAVIČAJ

ODRŽANA ZAVRŠNA KONFERENCIJA O PROJEKTU IPA PROGRAMA PREKOGRAÐIČNE SARADNJE RUMUNIJA-SRBIA

U hotelu "Đerdap" u Kladovu održana je završna konferencija projekta "Razvoj interventne infrastrukture i zajedničkih usluga u slučaju vanrednih situacija u Prekograničnoj oblasti Drobeta Turnu Severin - Kladovo" koji su implementirali projektni partneri, Opština Kladovo Turnu Severin iz Rumunije i opština Kladovo.

U okviru projekta opštini Kladovo isporučena je mnogobrojna oprema kao što su multifunkcionalni uređaj, foto kamera, laptop, vatrogasno vozilo, 10 infracrvenih kamera, 10 vatrogasnih šleanova, 10 pari vatrogasnih rukavica, 10 protivpožarnih odela, 2 samonađuvavajuće protivpoplavne barijere, pumpa za vodu, terensko vozilo, prkola za terensko vozilo, dron sa pratećom opremom, a takođe su proizvedeni i promotivni materijali u cilju bolje promocije projekta.

UKupna vrednost projekta je 714.288,96 eura, od čega je kofinansiranje Evropske Unije 607.145,61 euro. Projekat je kofinansiran kroz program EU prekogranične saradnje Rumunija - Srbija.

Kao rezultat gore navedenog, ovaj projekt je podstakao bolje razumevanje i saradnju

sredina, konkretno, zaštitu životne sredine i održivo korišćenje prirodnih resursa.

Cilj projekta je okupiti dve opštine da podele svoje iskustvo u vanrednim situacijama sa kojima se suočavaju već duži vremenski period i time pomognu jedni drugima da ojačaju svoju spremnost i kapacitet intervencije u slučaju budućih mogućih situacija.

Kao rezultat gore navedenog, ovaj projekt je podstakao bolje razumevanje i saradnju

između partnera, posebno u području očuvanja životne sredine, kao i reagovanju u slučajevima opasnosti, prirodnih katastrofa i slično. Ovaj projekat doprinosi infrastrukturni, opremljenim , u polju prekograničnih usluga za zaštitu životne sredine.

Iako se projekat približio kraju, briga o životnoj sredini i reagovanje u vanrednim situacijama trebali bi biti i ostati prioritet u svakom momentu.

OPŠTINA KLAĐOVO OBELEŽILA 9. MAJ - DAN POBEDE NAD FAŠIZMOM

U okviru obilaska opštine Kladovo, predsednik opštine Kladovo, Saša Nikolić, učestvovao je u obilasku spomenika na obali Dunava u naselju Vajuga, u mjestu kome su se 22. septembra 1944. godine počela sadejstva Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije i Sovjetske Crvene armije u završnim bitkama protiv fašističkog agresora

"Dan pobjede nad fašizmom slavi se 9. maja u znak sećanja kada je 1945. godine nacistička Nemačka potpisala kapitulaciju u Drugom svetskom ratu. Spomenik na obali Dunava u naselju Vajuga podigla je opština Kladovo 22. Septembra 1985. godine. Dan pobjede na fašizmom u Drugom Svetskom ratu Kladovu je obeležen je i polaganjem cveća na spomen obeležja podignuta u spomen na stradale u Velikom, u Drugom svetskom ratu i u ratovima devedesetih godina prošlog veka.

Maj 2021.

Maj 2021.

ZAVIČAJ

ORDINACIJA
Dr.med. Univ.
Zorica Mijalković
Lekar opšte medicine

Dijagnostika, prevencija i terapija
za pacijente svih uzrasta.
Pregledi u trudnoći.
Sva osiguranja i privatno.

LABORATORIJSKE ANALIZE UTORKOM I PETKOM 8 - 12 h

Rennweg 22/9, 1030 WIEN
Telefon: +43 1 798 41 02 Fax: 798 41 02 33

Radno vreme:
Pon, Sre:
15⁰⁰-19⁰⁰
Uto, Čet, Pet:
9⁰⁰-13⁰⁰
Kao i na zakazane
termine

Dr. med. Nevenka Mirković
specijalista za ginekologiju i porodiljstvo
GINEKOLOŠKA ORDINACIJA

Ginekološki pregledi
 Hormonspezialist
 Preventiva osteoporoze
 Rak dojke i genetika
 Rešavanje seksualnih problema
 Lečenje steriliteta, kao i
hormonska i psihološka priprema
za veštačku oplodnjbu

Radno vreme ordinacije:
Mo, Di, Do 12.00 - 20.00
Mi, Fr 10.00 - 14.00
i po dogovoru

KFA / WAHLARZT

Tel: 0699/ 104 17 001 **Fax:** 01/ 92 46 222

1160 Wien
Ottakringerstrasse 215/4/5

Dr med Jovica Marković
Specijalista za neurohirurgiju i dipl. lekar
specijalista za akupunkturu i terapiju bola
Sve vrste bolova na kičmenom stubu / Artroze svih oblika
- Stanje posale moždanog udara / Depresija, Bolovi glave
svih vrsta/ Migrene - Terapija kiseonikom/ Potencija

Lekar za estetiku tela i lica
Lečenje celulita, Lipoliza masnih
naslaga na trbuhi i kukovima,
Terapija akni, Ulepšavanje i
skidanje bora, ulepšavanje
i oblikovanje usana

Ul. Stojanke Radosavljević br. 15, 19300 Negotin
Telefoni: +381 19 543 366, +381 63 72 62 147

Ogromna ljubav i strast bili su izvor želje da se prelepi grozdovi
koji sazrevaju kraj Dunava, u uvek osuščanom Mihajlovcu,
pretoče u božanski napitak koji nas ispunjava
beskrajnom lepotom i smirenošću...

„Podrum "Dajić"

PODRUM DAJĆ
MIHAJLOVAC - NEGOTIN
TEL. +381 19 559 163, +381 63 542 703
E-mail: office@podrumdajic.rs
www.podrumdajic.rs

Naša vina se trude da Vas uvek iznova inspirišu...
Uzivajte u lepršavim mirisima rozea, prijatnoj
svežini rajnskog rizlinga i punoći sovinjona,
otmenoj noti crnog burgundca i kabernea a
posebno se posvetite vinu boje tamnog rubina,
voćnih aroma, mirisa šumskog voća,
divljih kupina i prijatnih nota blagih začina...
Uživajte u tajanstvenom vinu Gamay barrique...

ZLATNA KNJIGA
ŠTAMPARIJA

ŠTAMPA NA PAPIRU I KARTONU

- KNIJICE
- ČASOPISI
- NOVINE
- KATALOZI
- BROŠURE
- ETIKETE
- POSTERI
- LIFLETI
- VIZIT KARTE
- FLAJERI

- REKLAMNE KESE
IJOŠ MNOGO TOGA...

WWW.ZLATNAKNJIGA.CO.RS

ZKNJIGA@GMAIL.COM

BAGRDANSKI PUT BB
35000 JAGODINA

+381 65 23 14 132
+381 65 82 32 439

**DA NAJLEPŠI TRENUCI
POSTANU NEZABORAVNI**

BROJNI PAROHIJANI NA VASKRŠNJOJ LITURGIJI U HRAMU SV. VASILIJA OSTROŠKOG U LINCU

Ni jak vetar, kiša, mrak, pogotovo ne korona virus, nisu omeli parohijane u Lincu, da dočekaju Vaskrs u hramu Svetog Oca Vasilija Ostroškog. S obzirom da prošle godine za vreme velikog praznika, izostalo bogosluženje, bila je vidna želja vernika da se ove godine okupe u hramu:

- Hvala Bogu da možemo u našoj crkvi dočekati ovaj veliki dan. Verujem da ćemo uskoro moći da se okupljamo još u većem broju. Hristos Vaskrse svim našim ljudima i svima koji slave ma gde bili - kazao je jedna od parohijana, Nikola Radić.

Uoči jutarnje liturgije, odjekivala su crkvena zvona sa prelepne svetinja u gradu na Dunavu, a služba je počela u pet sati. Uveliko su pre toga vernici, većina njih sa korpama ukrašenih jaja, ali u pratnji dece, ispunili hram, u koji prema merama zaštite od virusa dozvoljeno prisustvo do 200 ljudi. Zahvaljujući ozvučenju, bogosluženje je moglo da se prati i u porti hrama. Uprkos gotovo jesenjem vremenu i niskoj temperaturi drugog dana meseca maja, parohijani su zaštitu našli pod nastrešicama hrama i kapele kao i pod retkim kišobranima:

- Vreme nije pokvarilo radost velikog praznika, bez obzira što nismo mogli da uđemo u hram. Primetio sam da vernici poštuju mere zaštite, svi nose maske i slušaju upstava protve Dragana. Mir i strpljenje nam je neophodno u ovim teškim danima - komentar je Ilije Čubrilovića, koji je u pratnji supruge Jelene prisustvovao bogosluženju.

Liturgiju je služio Darko Knežević, kako bi nadležni sveštenik Dragan Mićić mogao da ispredstavi veliki broj vernika. Posle službe pročitana je Vaskršnja poslanica patrijarha Porfirija, da bi se zatim brojni vernici pričestili. Kako bi svi prišli "svetoj čaši", odnosno obezbedile mere zbog ograničenog broja mesta, organizovan je izlazak vernika koji su se pričestili kako bi oni koji su bili ispred hrama stigli na red. Za kraj je usledilo osveštavanje uskršnjih jaja, koja su bila položena i na stolove i ispred hrama, s obzirom na to da u samoj crkvi zbog epidemiloških mera nije bilo moguće postaviti sve korpe.

U hram u Lincu službama prisustvuje dosta Rusa, Gruzijaca, Bugara, Ukrajinaca... koji nemaju svoju crkvu u gradu na Dunavu. Bili su prisutni i na veliki praznik a njima je prota Dragan Mićić na ruskom jeziku čestitao Vaskrs i svima poželeo pre svega puno zdravlja.

ZAVIČAJ

POTPISAN PROTOKOL O SARADNJI NARODNE BIBLIOTEKE SRBIJE I SPKD "PROSVJETA" IZ BEČA

U Beogradu je potpisana Protokol o saradnji između Narodne biblioteke Srbije i Srpskog prosvjetnog i kulturnog društva "Prosvjeta" iz Beča, kojim se učvršćuje proces povezivanja i saradnje između Narodne biblioteke Srbije, kao jedne od srpskih institucija kulture iz male, i "Prosvjete", kao jedne od kulturnih institucija srpske dijasporе.

Ovaj značajni Protokol za srpsku dijasporu u Austriji potpisali su predsednik "Prosvjete" Srđan Mijalković i v. d. direktora Narodne bibli-

IDUĆE GODINE KOPUZI KUMUJU

Na veliki praznik Svetog Oca Vasilija Ostroškog Čudotvorca skromno, u senci korone, je obeležena i istoimena slava parohije u Lincu. Već drugu godinu brojni parohijani su sprečeni da u porti svetinje obeleže ovaj veliki praznik, međutim s obzirom da pošast virusa, svi su svesni da će se uz Božiju volju i strpljenje, opet okupljati kao raniji godine-

ZAVIČAJ

DOSTOJANSTVENO OBELEŽEN 12. MAJ – DAN OPŠTINE NEGOTIN

Polaganjem cveća na spomenik Hajduku Veljku Petroviću, svečanim potpisivanjem ugovora za finansiranje ili sufinansiranje projekata udruženja iz budžeta opštine Negotin za 2021. godinu i izložbom u centru grada, obeležen je 12. maj - Dan opštine, u znak sećanja na 12. maj 1833. godine, kada je Negotin oslobođen od turske vladavine.

Cveće su, na spomenik čuvenom krajinskom junaku Hajduku Veljku položili Vladimir Veličković, predsednik i Bogdan Gugić, zamenik predsednika opštine u ime opštine Negotin i Milan Urugović, predsednik i Goran Jovanović, zamenik predsednika SO Negotin.

U velikoj sali SO Negotin organizovano je svečano potpisivanje ugovora sa predstavnicima udruženja čije projekte u ovoj godini će podržati lokalna samouprava. Predsednik Veličković je pozdravljajući prisutne istakao da zbog epidemiske situacije Dan opštine obeležavamo na drugačiji način od običajenog.

"Prethodnu godinu obeležila je pandemija virusa koja je promenila naše živote i pokazala da je zdravlje na prvom mestu. Mnogi su vodili bitku protiv Kovida-19 i neki su je, na žalost, izgubili, zato je život svakog sugrađanina nešto najvrednije i svaka odluka koju je neophodno doneti u svrhu očuvanja života i zdravlja, nema alternativu." poručio je Veličković.

Veličković je uputio veliku zahvalnost zdravstvenim radnicima i nemedicinskom osoblju koji brinu o našem zdravlju, posebno u kontaktnim ambulantama i odeljenjima, kao i svima koji su uključeni u proces imunizacije stanovništva.

Opština Negotin je za finansiranje ili sufinansiranje projekata udruženja iz opštinskog budžeta za 2021. godinu izdvojila sedam miliona dinara, milion dinara više nego prethodne godine.

PRAZNOVANJE SV. VASILIJA U MILOŠEVU KOD NEGOTINA

Praznovanje slave Svetog Vasilija Ostroškog Čudotvorca, ove godine i po prvi put, održano je u Miloševu kod Negotina, u novoizgrađenom hramu, posvećenom ovom svetitelju, kao prvom u Eparhiji Timočkoj.

Na dan praznika, služena je Sveta liturgija, kojom je načaststvovao otac Trandafir M. Janković, namesnik negotinskog, uz sasluženje oca Marka Jokanovića i oca Saše Sredojevića. Liturgiji je prisustvovao i predsednik opštine Negotin Vladimir Veličković sa saradnicima, kao i ostali gosti i prijatelji.

Tokom prepodneva Vladimir Veličković, predsednik Opštine Negotin, u pratnji Bogdana Gugića, zamenika predsednika Opštine i Ljutice Jovanovića, člana Opštinskog veća, prisustvovao je svetoj liturgiji povodom obeležavanja slave Hrama „Sveti Vasilije Ostroški“ u Miloševu, koji je podignut zahvaljujući sredstvima meštana sela i lokalne samouprave.

Inače, ovogodišnje praznovanje je bilo osobito, i kao takvo, potvrđuje da je činjenice da je hram počeo da živi i služi svojoj nameni, budući da je na Svetoj Liturgiji bio prisutan veći broj vernika, koji je sa neskrivenom radošću i znatljivo posmatrao zidine novog hrama usred živopisnog krajolika.

U crkvi je prerezan slavski kolač, a ovogodišnji domaćin i kolačar je Branko Blagojević, lokalni preduzetnik i član odbora Crkvene opštine Milošev, koji se usrdno potrudio da pridošli narod bude lepo poslužen, tokom druženja koje je usledilo u budućoj porti hrama. Domaćin slave za narednu godinu biće Ljubiša Anđelović iz Miloševa, a u svojoj besedi otac Marko je pozvao verni narod da prigri Vaskrslog Gospoda, te da uz pomoć prijatelja i vernih ljudi, istrajući u svom nastojanju, nadalje učestvuje u podizanju svetinje i radovima koji predstaje.

Maj 2021.

ZAVIČAJ

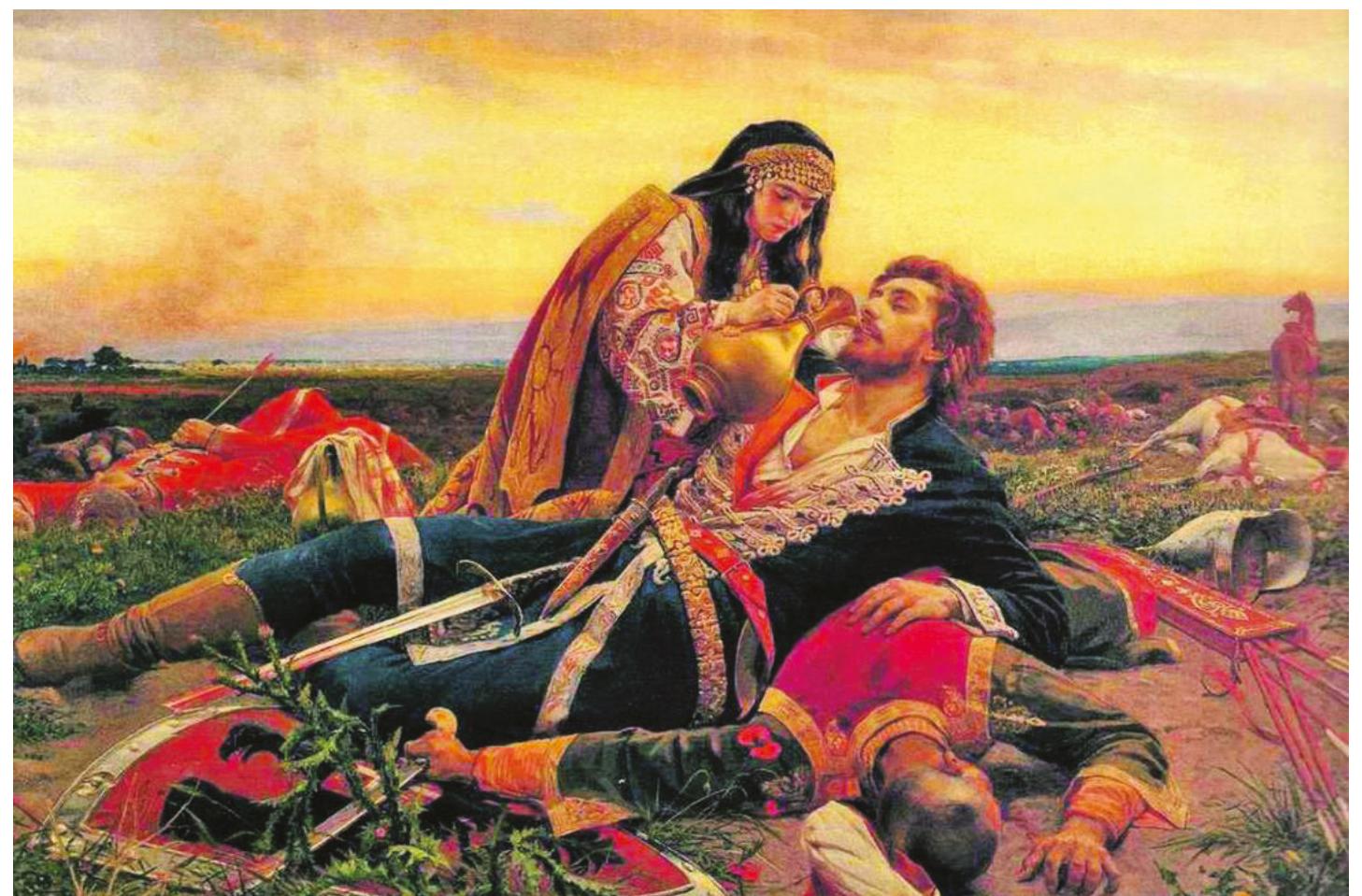

U SUSRET VIDOVĐANU “KOSOVKA DEVOJKA”, UMETNIČKO DELO UROŠA PREDIĆA NAŠEG VELIKOG SLIKARA REALIZMA

“Kosovka devojka”, umetničko delo Uroša Predića našeg velikog slikara realizma, naslikana je 1919. godine. Na njoj je predstavljen Pavle Orlović, srpski mitski junak Kosovskog ciklusa epskih narodnih pesama, kojeg na samrti pojti iz zlatnog kondira Kosovka devojka. Kosovka devojka je, prevrćući po krvi junake, tragala za tri junaka – Milošem vojvodom, Kosančić Ivanom i trećim Toplicom Milanom koji joj je obećao da će je uzeti za vernaljubu ako se iz boja vrati.

“Kosovka devojka” je naslikana u Beogradu prema ikonografском modelu slikara Ferda Kikereca, nastalom 1879. Slikana u duhu akademskog realizma, izražava načela koja je umetnik, školujući se na Umetničkoj akademiji u Beču, usvojio i negovao. Predić je rad na slici započeo pred Prvi svetski rat, a završio 1919. Skica nastala 1914, bila je namenjena kolu srpskih sestara za izradu razglednica koje su prodavane u humanitarne svrhe. Slikar je bio inspirisan prvom bolničarkom iz nacionalnog mita.

Na toj slici, koja predstavlja scenu iz kosovskog ciklusa, do izražaja su došli ne samo kvalitet Predićevog crteža, već i jasnoća kompozicije kojoj je uvek težio i, čini se, lako uspostavlja. Ta slika, međutim, nije samo prikaz jedne istorijske scene, rezultat umetnikove želje da na platnu ostavi svoje viđenje dešavanja na Kosovu polju posle boja. Njome autor posmatraču prenosi i poruke ne samo vezane za Kosovski boj iz 1389. godine, već za kosovski fenomen. Slika je puna simbolike i detalja koji se mogu različito tumačiti i koji su predmet analiza.

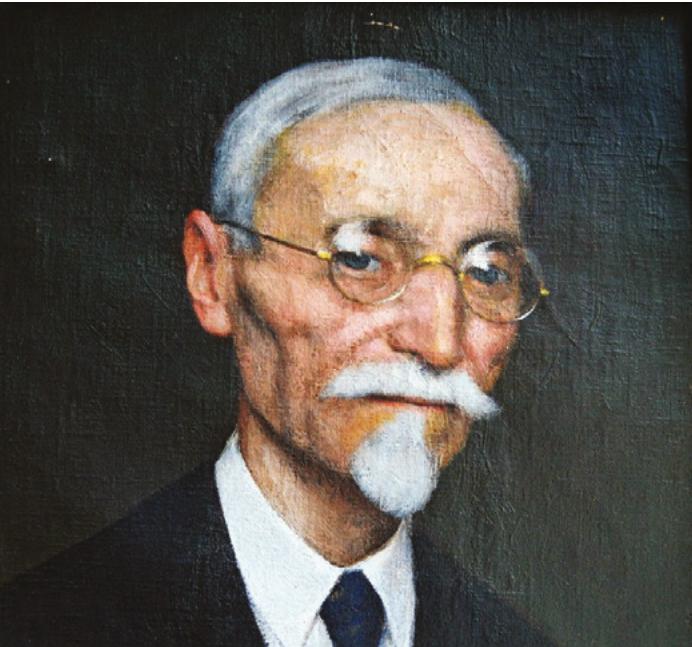
Centralne figure su ranjeni vitez Orlović Pavle i Kosovka devojka, koja posle boja vinom i hlebom krepi ranjenike.

Simbolika ove slike je jedinstvena i kompleksna. Ona se može potpunije objasniti i razumeti ukoliko se to vrši iz ugla poznavanja kosovskog fenomena, odnosno Kosovskog zaveta s jedne, a potom i sa aspekta poznavanja etike, morala, kulta, duha i zakona časti uopšte, s druge strane. Do detalja je predstavljena u knjizi “Objašnjenje slike Kosovka Devojka” dr Radeta S. N. Rajića.

Mi vam izdvajamo najinteresantnije skrivene simbole.

Prema narodnom predanju, Pavle je bio sin vojvode Vuka, zapovednika Orlova Grada u Srbiji. Po tome gradu je, kaže predanje i dobio prezime Orlović, inače mu se otac prezivao Crnogorac. Sam Pavle je bio vojvoda Novog Brda, a upravljao je i posedima svoga oca na planini Rudnik u Šumadiji. Ranjeni junak i vitez Orlović Pavle simboliše sve vitezove, od vladara i velikaša do onih najnižih rangom, kao i sve ratnike koji su se borili i dali svoj junački život za Srbiju. On je vitez i time je predstavljena viteška čast tadašnje, a po zavetu i naše vojske uopšte.

Mač je jedan od glavnih simbola viteške časti. Njegov mač je okrvavljen i polomljen u borbi. On je bez kanije, te takav predstavlja Božiji mač odnosno mač Božje pravde. Ovde imamo direktnu vezu i sa našom himnom Božje pravde. Kosovka devojka je simbol Srbije, tačnije Otadžbine. Srbija je svoju čast odbranila na Kosovu polju, te je upravo devojka izabrana da simboliše tu sačuvanu čast. Tu čast devojci je

Uroš Predić rođen je u Orlovatu 7. decembra 1857. kao najmlađi sin svećenika Petra Predića i Marije rođene Ilijević iz Crepaje. U Orlovatu je pohađao osnovnu školu, a potom nemačku školu u Crepaji. Od 1869. pohađao je sedmorazrednu gimnaziju u Pančevu (pančevačka realka), koja je kasnije dobila ime po njemu). Kao vrlo darovit, dobio je stipendiju Matice srpske i 1876. godine otišao na bečku slikarsku akademiju.

Predić je bio najizrazitiji predstavnik akademskog realizma kod Srbija. Završio je konzervativnu Umetničku akademiju u Beču 1880. godine u klasi profesora Gripenkerla, istaknutog bečkog slikara, koji je imao veliki uticaj na Predića. U toku studija dobio je Gundelovu nagradu - za slikanje uljem po muškom modelu 1879. godine. Godine 1882.

obezbedio vitez Pavle Orlović. On nosi zlatni viteški pojase koji je u ime otadžbine dobio od cara Lazara. Jer, još po Dušanovom zakoniku vlastelin je od cara dobijao zlatni pojase i mač.

Ovaj pojase je pre svega simbol viteške službene časti.

Njegov štit na sebi ima predstavu crnog orla, kojim se određuje i njegovo prezime, ali je on ujedno i simbol prehršćanske Božje pravde. On tim štitom brani PRAVDU, odnosno etiku dobra.

Po raskopčanoj dolomi nalaze se belim vezom izvezeni krstovi, simboli hrišćanstva časti. Njih je 9 poput 9 Jugovića. Lice Pavla Orlovića okrenuto je ka nebu- ka uvišenom i večnom, a glava mrtvog Turčina do njega okrenuta ka zemlji – materijalnom, zemaljskom.

Zlatni kondir iz kog Kosovka devojka daje vino srpskom vitezu odlikuje se lepotom i oblikom, a samim činom simboliše priznanje za tešku i časnu borbu na bojnom polju. Vinom devojka ukazuje poštovanje, krepi ga i pomaže mu da se oporavi i nastavi svoju svetu službu i otadžbinsku misiju.

Bodež o pojusu Pavla Orlovića je simbol viteškog dostojanstva i

radio je u privatnom ateljeu Gripenkerla, a bio je i asistent Umetničke akademije u Beču. Usled porodičnih obaveza 1885. godine враћa se u domovinu, a pet godina kasnije, slikar će u Pančevu organizovati i jednu od svojih prvih izložbi.

Jedan je od osnivača društva Lada 1904. i bio je neprekidno član ovog društva, kao i njegov, prvo predsednik, pa dugogodišnji počasni predsednik. Izabran je za dopisnog člana Srpske kraljevske akademije 26. januara 1909, a naredne godine za redovnog člana. Jedan je od osnivača Udruženja likovnih umetnika u Beogradu 1919. godine i prvi njegov predsednik.

U njegovom slikarskom opusu najviše su zastupljeni portreti, ikonografija, žanr i istorijske kompozicije, ređe predeo, i samo jedan akt. U pokušaju da postigne što uverljiviju sličnost sa likom naručioca i insistirajući na prepoznatljivosti, Predić je postao hroničar građanskog društva svoga vremena.

Osim portreta, naslikao je više ikonostasa zbog kojih se ocenjuje da je poslednji značajan srpski ikonopisac – Pančevu je ostavio dela neprolazne umetničke vrednosti, ikone u Preobraženskoj crkvi i Crkvi svete Ane. Oslikao je i ikonostas bečejske pravoslavne crkve, ikonostas u kapeli bečejskog veleposednika Bogdana Dunderskog, kao i ikonostas crkve u Orlovatu. Od žanr scena, poznata dela su „Vesela braća“ i „Siroči na majčinom grobu“, kao i istorijska dela „Hercegovački begunci“ i „Na Studencu“. Možda i najpoznatija njegova slika je „Kosovka devojka“. Mihailo Pupin otkupio je 1889. godine na izložbi u Parizu njegove slike „Hercegovački begunci“ i „Siroči na majčinom grobu“ i poklonio ih Narodnom muzeju u Beogradu, gde se i danas nalaze. Poseban kvalitet kod Predića ima crtež, što je posebno uočljivo u njegovim blokovima za skiciranje.

U dugom stvaralačkom životu ostao je veran pravilima starih majstora i istražao je na isticanju crteža i jasnoće kompozicije, pokazujući otpor prema težnjama mlađih umetnika koji su se školovali u Minhenu i Parizu. I u dubokoj starosti bio je pun radne energije i vredrine. Nekoliko meseci pre smrti, popeo se na stolicu da ređa neke slike u svom ateljeu, pao je i tom prilikom se povredio. Ubrzo je umro 1953. godine u Beogradu, u 96. godini, kao najstariji srpski slikar. Prema njegovoj želji, sahranjen je u Orlovatu.

viši je simbol od viteškog mača. U pozadini se vide dva konja, beli koji je oboren i ubijen i dorat koji stoji bez jahača. Beli je konj kneza Lazara sa bojom koja simboliše čast za svoju državu, veru, ideju i namere – Carstvo nebesko, a crveni konj je Muratov i simboliše nasilje usmereno protiv etike dobra.

Kosovka devojka je brižna i pažljiva. Njena odora je ukrašena zlatnim narodnim vezom u kom se ogleda ljubav naše tradicije. Njen pogled nije ni tužan, ni molečiv, on je usmeren pun nade u oporavak Orlovića Pavla. Uroš Predić naslikao je „Kosovku devojku“ 1919. godine. Te godine Švajcarska je proslavljala značajnu godišnjicu svoje neutralnosti. Muzej u Cirihu tražio je u Predićevu sliku kao prvi slikani motiv ratne bolničarke u svetskoj umetnosti.

To je Švajcarska podsetilo na njujoršku izgubljenu bitku sa Francuzima u mestu Marinjan 1550. godine, nakon čega su i odlučili da postanu neutralna država. Švajcarci su objasnili svetu kako su Srbi izgubili bitku na Kosovu, i kako su jedini narod u Evropi, pored njih, koji je na izgubljenoj bici izgradio svoj nacionalni identitet.

EU KARAVAN U NEGOTINU

NEGOTINCI BILI U PRILICI DA VIRTUELНИМ ПУТЕМ ПРОПУТУЈУ ЕВРОПОМ

Karavan Evropske unije koji od 9. maja obilazi Srbiju zaustavio se nakratko u Negotinu. Ovoj manifestaciji kojom Evropska unija obeležava Dan Europe prisustvovao je i Vladimir Veličković, predsednik opštine Negotin, zajedno sa Pol-Anri Preseom, šefom sektora za informisanje, komunikaciju i medije Delegacije EU u Srbiji.

- Veliki broj naših sugrađana i mještana 39 mesnih zajednica živi i radi u zemljama Evropske unije što naravno utiče na našu povezanost sa tim zemljama. Bliske veze posebno su vidljive u vreme praznika i letnjih meseci kada naši rodbina, prijatelji, poznanici posete svoj rodni kraj i kada, mogu slobodno reći, naša opština postane Evropa u malom – rekao je Veličković.

Zahvaljujući Evropskoj uniji u opštini Negotin, na Rajačkim pivnicama će u okviru projekta „EUzaTebe – za kulturno nasleđe i turizam“ biti uvedeno redovno i stabilno vodosnabdevanje, a biće uvedena i stabilizovana elektroenergetska mreža, što bi trebalo da omogući povećanje smeštajnih kapaciteta, a time i povećati broj posetilaca. A pored infrastrukturnih radova planirane su i brojne druge aktivnosti od obuka, grantova za domaćinstva i slično.

- Zahvalni smo Evropskoj uniji na pomoći u realizaciji više projekata i na podršci koju nam pružaju u realizaciji projekata koji je veoma važan za naš grad, opština i naše građane, a to je uređenje Negotinskih pivnica po kojima nas mnogi prepoznavaju, brenda koji će, nadam se,

usko biti poznat svima širom Evropske unije – doda je Veličković. Na centralnom gradskom trgu Negotinci su bili u prilici da vide interaktivnu izložbu „Priče iz Srbije“ na kojoj su uz pomoć savremene tehnologije mogli da pogledaju zanimljive video priče o podršci i saradnji Srbije i EU, kao i da se posredstvom direktnog video linka druže sa umetnicima iz Berlina. Najmlađi, ali i oni stariji uživali su u fotografisanju u nekoj od evropskih prestonica, a mnogi su na poklon dobili antistres loptice i personalizovane majice i cegere.

-Koncept Evropske unije je jednostavan, ali revolucionaran. Saradnjom će ljudi u Evropi postići mir, solidarnost i ekonomski razvoj. Dok širom Evrope i sveta obeležavamo Dan Evropske unije, proslava u Srbiji je veoma značajna, jer je Srbija izabrala evropski način života i biće deo porodice EU. Mi sarađujemo već dugo i beležimo 20 godina uspešnih projekata i priča koje poboljšavaju živote ljudi i zajednicu koristeći EU fondove, našu podršku i znanje – istakao je Pol-Anri Prese, šef sektora za informisanje, komunikaciju i medije Delegacije EU u Srbiji.

Evropski karavan u Negotinu prva je manifestacija koja se u ovom gradu održava posle višemesečne borbe sa kovidom. Negotin je, inače, sedmi grad u kojem je priređen EU karavan nakon Beograda, Novog Sada, Niša, Pirota, Aranđelovca i Užica.

ZAVIČAJ

ONLINE SASTANAK UPRAVNOG ODBORA SAVEZA SRPSKOG FOKLORA O POČETKU RADA

Nakon duže pauze članovi upravnog odbora Austrijskog saveza srpskog folklora održali su redovan onlajn sastanak sa temom početka rada kulturno umetničkih društava nakon ukidanja, odnosno ublažavanja mera od 19.maja propisanih u Austriji.

Konstatovano je da je sasvim razumljivo i opravdano da jedan broj društava strahuje da bi interesovanje za kulturu i folklor posle ovako duge pauze moglo da opadne, ali je takođe i veliki broj društava koja su optimistična i veruju u ljubav naših mladih prema svojim korenima i srpskoj kulturi. Na sastanku je razgovarano i o društвima širom Austrije koja su vezana za rad škola, odnosno za školske sale i opštinske prostorije koje su im ustupljene na korišćenje za probe folklora.

„Neophodno je razgovarati sa predstvincima lokalnih samoupravama/opština da se našim društвima, koja nemaju svoje prostorije, a prinuđena su da koriste školske ili opštinske, omogući da svoje probe preko leta održavaju jednakom kvalitetom i sva druga udruženja u državi Austriji, odnosno da sami odluče kada će i koliko pauzirati u radu“, izjavio je predsednik Saveza Aleksandar Stanković.

Predstavnici ovog tela razgovarali su ovom prilikom i o prvoj zajedničkoj manifestaciji pod nazivom „Sa tradicijom i kulturom zajedno u budućnost - prvi koraci“, koju pripremaju za 19.juni u VHS Majdiling gde će prezentovati rad Saveza i istorijat svih kulturno-umetničkih društava koja su do sada pristupila Savezu folklora.

„Ova prva zajednička manifestacija netakmičarskog tipa pružiće mogućnost članovima naših Kulturno-umetničkih društava da se posle dužeg vremena okupe, druže i bolje upoznaju - naravno uz poštovanje svih u tom momentu propisanih mera. Zdravlje i bezbednost naših članova, odnosno dece nam je uvek na prvom mestu“, rekao je Stanković i doda da poziva sve ljubitelje folklora da se u što većem broju vratre, odnosno priključe kulturno-umetničkim društвima i nastave sa učenjem i čuvanjem srpskih igara i tradicije.

Uprava austrijskog saveza srpskog folklora pozvala je preostala društva da se što pre priključe Savezu radi bolje organizacije i kvalitetnijeg nastupa ka institucijama Srbije i Austrije.

Maj 2021.

BEĆ

POZORIŠTE “GASTARBAJTERI” PRIPREMILO NOVU PREDSTAVU

Pozorište „Gastarabajteri“ iz Beća, čim su do dozvolile epidemiološke mere, pripremilo je novu predstavu koju će u četvrtak izvesti pred bećkom publikom. Naši glumci predstavice se publici, željnoj pozorišnih predstava, dramom pod nazivom „Orhideja“. Radi se o priči jedne beogradske porodice tokom 1920-tih godina.

“S jedne strane su Milica i Miloš koji već deset godina pokušavaju da ona ostane u drugom stanju, nakon izvesnog vremena ona pada u depresiju zbog tog problema. A sa druge strane su Dimitrije i Sofija koji ne žele dete jer im je karijera na prvom mestu, a dete na poslednjem. Ali za svaki problem, postoji rešenje. I nije roditelj onaj koji rodi i ostavi dete, nego onaj koji odgaji dete”, objašnjava šef pozorišne trupe Milinko Ametović-Beganović.

Karte za predstavu, a zbog epidemioloških mera omogućeno je svega 40 mesta, mogu se rezervisati na broj 0660 55 26 147.

Svi koji budu došli na predstavu moraju sa sobom poneti negativan test, ili potvrdu o vakcinaciji, odnosno atest lekara o preležanoj bolesti.

Takođe je obaveza nošenja FFP2 maski tokom cele predstave. Inače predstava će biti izvedena u pozorištu „Theater Spektakel“, u 5.okrugu, Hamburgerstrase 14. U predstavi igraju Zorica Đudić, Milinko Ametović Beganović, Sladjan Mandić, Slobodanka Knežević, Doris Tamasi, Milena Dobrić.

„Ovu predstavu smo pripremali osam meseci, jer smo morali četiri puta da je pomeramo zbog epidemiološke situacije. Uvek kada bi bili spremni desilo se zaključavanje, tako da konačno možemo izvesti ono što smo uvežbali. Probe su tekle u posebnim uslovima i bilo je jako naporan, jer smo svi svaki put radili testove i vodili evidenciju o svemu tome, takođe uz ostale sve mere predostrožnosti“, kaže Ametović-Beganović. Ističe da se radilo uvek u strahu od moguće zaraze, što je uticalo i na glumu.

“Nismo bili opušteni kao ranije, i nismo mogli da uradimo sve scene kako smo zamišljali“, objasnio je on.

Rekao je da se glumci raduju i jedva čekaju da stupe pred publiku.

“Ja lično ovaj trenutak doživljavam jako emitovno. Kada smo počeli probe u pozorištu, kada sam stao na pozornicu, osetio reflektore ponovo u ići, malo je falilo da zaplačem“, kaže Ametović-Beganović.. rekavši da je neopisiv osećaj kada može ponovo da se radi ono što čovek voli.

Rekao je da je uspeo u postavljanju predstave i zahvaljujući svojoj „desnoj ruci“ Zorici Đudić, koja je uvek bila uz njega i koja je prisustvovala neumrno svakoj probi.

Najavio je da će u subotu, na istoj adresi, biti održano poetsko veče posvećeno Danu žena.

“Pošto je ove godine sve drugačije nego inače, tako i Dan žena obeležavamo tek sada. Nismo želeli ove godine da izostavimo ovaj bitan praznik. Pa želimo ovim putem da nadoknadjimo sve što smo propustili, naravno u posebnim uslovima. Pripremili smo jedan jako lep program u kojem će učestvovati naši članovi. Pesme poznatih svetskih pisaca recitovаće kroz glumu uz specijalni scenski nastup. Biće i nekoliko muzičkih tačaka. Ulaz je besplatan ali potrebna je rezervacija zbog ograničenog broja mesta“, ukazao je on.

ZAVIČAJ

PREMIJERKA ANA BRNABIĆ: VINARSTVO NAJBRŽE RASTUĆI SEKTOR ČITAVE EKONOMIJE

Premijerka Ana Brnabić izjavila je da je vinarstvo najbrže rastući sektor čitave ekonomije Srbije i sektor sa jednim od najvećih potencijala u Srbiji uključujući informacione i komunikacione tehnologije.

Ona je na manifestaciji „Veliko ocenjivanje vina Srbije“ svim vinarima i vinogradarima poručila da oni Srbiju čine izuzetno ponosom.

Na manifestaciji „Veliko ocenjivanje vina Srbije“ učestvovalo je 138 vinarija koje su prijavile 481 etiketu, a kvalitet su u devet kategorija ocenjivala 24 eminenta srpska somelijera.

Brnabić je rekla da je svaki dan inspiriše znanje i želja vinara i vinogradara da napreduju, kao i njihova strast da budu najbolji i hrabrost da se takmiče „sa mnogo jačima i bogatijima“, i u tome pobeđuju.

Ona je podsetila da je usvojena Strategija razvoja vinarstva i vinogradarstva čiji je jedan od osnovnih ciljeva da svake godine Srbija povećava zasade grožđa i vinograda za 400 do 600 hektara, ocenivši kako je to „neverovatna dodatna vrednost iz godine u godinu“.

Brnabić je istakla i da se priprema zakon o vinu i pozvala vinare i vinogradare da se uključe u taj „ozbiljan zadatak pred nama“.

Ona je ocenila da su to „još jedna vrata“ koja Srbija mora da otvari da bi ispunila „kompletan potencijal u vinarstvu“ i rekla kako se nuda da će taj zakon biti usvojen do kraja godine.

Brnabić je rekla i da je prošle godine Srbija izdvojila šest miliona evra subvencija za 51 vinariju, za sveukupan proces – od analize zemljišta do promocije i zaključila da se „vide rezultati“.

Sjajan uspeh na manifestaciji „Veliko ocenjivanje vina Srbije“ po-

U KLADOVU OBILIĆEVA ULICA PRESVUČENA NOVIM ASFALTOM

U okviru redovne prolećne popravke saobraćajne infrastrukture, putari su novim asfaltnim zastorom debljine 6 centimetara presvukli 360 metara kvadratnih kolovoza u delu Obilićeve ulice od zgrade suda do raskrsnice sa ulicom Ivana Kosančića, dužine 60 metara.

S obe strane ulice postavljeno je 110 metara ivičnjaka i završeni su pripremni radovi za nove trotore, koji će biti popločani beton kockama. U toj zoni u delu ulice 22. septembra na površini od 127 kvadrata obnovljen je parking prostor i asfaltiran deo najfrekventnije saobraćaj-

stigla je i Vinarija Mikić iz Rečke kod Negotina. Prvi čovek ove ugledne vinarije, koja sa svih takmičenja poneše kući po nekoliko vrednih medalja kaže za Zavičaj:

– Na ovogodišnjem Velikom ocenjivanju vina u Srbiji od strane Saveza vinarina i vinogradara, vratili smo se kući sa dve medalje. Naš Pinot Noir iz 2015 dobio je zlato i ujedno proglašen za najbolji Pinot Noir u Srbiji. To je za nas izuzetno priznanje u niz, koje nam daje podstrek i ukazuje da smo na pravom putu u proizvodnji visoko kvalitetnih vina, koja su sve prisutna i na tržištu Evrope, posebno u Austriji.

Naše Domaće Belo vino dobilo je bronzanu medalju, koja nam isto puno znači jer je dobijena u izuzetno velikoj konkurencoji poznatih vinarija. Nadamo se da će i naredna berba grožđa biti dobra i omogućiti da Krajinski vinogradari i vинаri definitivno povrate svoje nekadašnju visoku poziciju u proizvodnji vina koja je bila poznata i cenjena širom Evrope.

nice u gradu. Za kompletne radove utrošeno je 116 tona asfalta.

Osim tih, završeni su i radovi na sanaciji oštećenja na kolovozu na gradskim i seoskim ulicama pa su nakon popunjavanja asfaltom takozvani udarnih rupa stvoreni uslovi da se saobraćaj odriva bezbedno i bez zastoja, naveo je Saša Nikolić predsednik opštine Kladovo.

Radovi vredni oko 7,5 miliona dinara finansiraju su iz budžeta opštine Kladovo za ovu godinu.

ZAVIČAJ

“UPOZNAJTE NAS DA BISTE NAS BOLJE RAZUMELI”

Pod gesmom „Upoznajte nas da biste nas bolje razumeli“ članovi Udruženja za pomoć osobama sa invaliditetom „Duga“ organizovali su danas kampanju „Nisu svi invaliditeti vidljivi“. U centru Negotina, na glavnom gradskom šetalištu, članovi ovog negotinskog udruženja, jednog od 53 članica Saveza, zajedno sa svojim roditeljima obeležili su 60 godina rada i postojanja Saveza udruženja za pomoć mentalno nedovoljno razvijenim osobama Srbije (Savez MNRO).

– Naši članovi su najčešće neprimetići u svojim lokalnim zajednicama, jer njihov invaliditet vizuelno nije uvek prepoznatljiv, a potreba za podrškom je izuzetno velika – kaže Miroslava Mika Zdravković, sekretar „Duge“, koji već godinama kroz brojne programske i projektnе aktivnosti ukazuju na položaj osoba sa invaliditetom, dajući konstruktivne predloge kako se ti problemi reši.

U okviru kampanje „Nisu svi invaliditeti vidljivi“ članovi „Duge“ predstavili su Negotincima neke od svojih radova nastalih na kreativnim i edukativnim radionicama koje se u ovom udruženju redovno organizuju. Reč je o ukrasnim i upotrebnim predmetima kreiranim uz pomoć mašte, od recikliranih materijala i papira, kesama u obliku srca,

zanimljivim vazama. Uz to, svakom od građana su u okviru kampanje podelili i informativnu brošuru Saveza MNRO.

– Naš zajednički cilj je unapređenje prava i položaja osoba sa smetnjama u razvoju i njihovih porodica, i svakom našom zajedničkom ili pojedinačnom aktivnošću trudimo se da doprinesemo ostvarenju tog cilja – dodaje Miroslava Zdravković.

Slična akcija organizovana je i u drugim sredinama u Srbiji. U „Dugi“ najavljuju da će nastaviti sa aktivnostima na konkuriranoj podršci korisnicima i porodicama osoba sa invaliditetom, kao i sa edukativnim radionicama i programima koje u značajnoj meri doprinose i razvoj inkluzivnosti u opštini Negotin.

U najstarijem uzrastu, u konkurenциji srednjoškolaca, pored Milice Ćosić koja je pobedila, drugo mesto ostorio je Stefan Hristov iz Pojoprivredne škole „Rajko Bosnić“, treće Mia Stanković iz Negotinske gimnazije, a četvrto Milica Jevremović iz iste škole.

I okružna smotra recitatora održana je onlajn, uz učešće negotinskih recitatora, budući da se pozivu organizatora Doma kulture „Stevan Mokranjac“ i Narodne biblioteke „Dositej Novaković“ nisu odazvali predstavnici gradova i opština iz okruženja.

Savez estradno-muzičkih umetnika Srbije (SEMUS) i Radio-televizija Srbije, sa ciljem da kroz afirmaciju autora i podsticanje na stvaralaštvo doprinesu negovanju kvaliteta narodne muzike.

Pobednik „Sabora narodne muzike Srbije 2020“ je Čedomir Marković sa pesmom „Nek ti život bude pesma“.

Glasalo je po evroviziskom sistemu, ravnopravnom podelom glasova gledalaca i stručnog žirija koji je na ovom Saboru glasao u sastavu: sastavu Miša Mijatović, Zoran Tutunović, Snežana Đurišić, Zoran Dašić i Dragan Kojić Keba, Merima Njegomir i Dejan Petrović.

Maj 2021.

„LEPA VLAJNA“ PONELA NAGRADU PUBLIKE

Po oceni publike najviše glasova u finalu Sabora narodne muzike Srbije osvojila je kompozicija „Lepa Vlajna“ Dragane Marinović Simović i Krste Stankovića Njenjulovića, u aranžmanu Slobodana Pećića, koju je interpretirao Nemanja Maksimović. Ovaj talentovani pevač i prošle sezone je na festivalu novih kompozicija „Sabor narodne muzike Srbije“ nastupio sa pesmom negotinskog autorskog tima „Lepa Stana“ i osvojio drugo mesto po oceni stručnog žirija.

Za titulu najbolje kompozicije u finalu se nadmetalo 16 pesama od 600 koliko ih pristiglo na Javni konkurs za „Sabor 2020“ koji su raspisali

ZAVIČAJ

SJAJNI REZULTATI NEGOTINSKIH GUDAČA NA TAKMIČENJIMA

Leonida Mitrović i sestre Kovač, Hana i Klea trijumfovale su na republičkom takmičenju muzičkih i baletskih škola Srbije, kao i na međunarodnom onlajn takmičenju gudača „Stevan Mokranjac“.

Hana Kovač, učenica prvog razreda negotinske osnovne muzičke škole „Stevan Mokranjac“ na odseku violončela u klasi Vesne Garabantin osvojila je nedavno na republičkom takmičenju muzičkih i baletskih škola Srbije u Beogradu, uz klavirsku saradnju Danila Perkovića, prvu nagradu sa 99,25 poena u pretkategoriji.

Ova talentovana mlada Negotinka osvojila je i maksimalnih 100 poena na Međunarodnom online takmičenju „Stevan Mokranjac“ koje je ovog vikenda održano u organizaciji negotinske umetničke škole, a koje je okupilo 65 takmičara iz Srbije i Slovenije.

„Hani je takmičenje u Beogradu bilo prvo na kojem je nastupila i mogu da kažem da, iako smo spremni došli na takmičenje koje okuplja najbolje učenike iz cele Srbije, bili smo iznenadeni rezultatom. S obzirom na okolnosti kakve jesu ovo takmičenje je bilo izazov za našu decu jer nemaju baš puno prilika u poslednje vreme da nastupaju uživo“, kaže Vesna Garabantin, profesor violončela i Hanin mentor.

I mlade violinistkinje Klea Kovač, učenica drugog razreda i Leonida Mitrović, učenica četvrtog razreda osnovne muzičke škole „Stevan Mokranjac“ u Negotinu u klasi Mirjane Novaković i uz klavirsku saradnju Predraga Grujića osvojile su vredna priznanja na ova ova takmičenja.

Na međunarodnom takmičenju gudača Leonida je sa 97 poena osvojila prvu nagradu u svojoj kategoriji, a na republičkom je sa 76,60 poena dobila treću nagradu. Klea je na međunarodnom takmičenju bila prva sa 93 poena, a na republičkom treća sa 80.

„Leonida, koja se takmiči i na violinu i na gitari je probila led pre prošle godine na „Virtuozu“ kada je osvojila 100 poena. Republičko takmičenje u Beogradu spada u naša najeminentnija takmičenja, uz veliku konkureniju i ozbiljno žiriranje. Zadovoljna sam rezultatima koje su Leonida i Klea osvojile jer nam je to podstrek za dalja takmičenja“, kaže Mirjana Novaković, profesor violine u negotinskoj Umetničkoj školi „Stevan Mokranjac“.

ZAVIČAJ

UDRUŽENJE "ZA NEGOTIN" BEČ DONIRALI DEČIJEM ODELJENJU BOLNICE VREDNU OPREMU

Udruženje "Za Negotin" iz Beča doniralo je dečjem odeljenju negotske bolnice opremu vrednu više od 250.000 dinara.

Predstavnici Udruženja "Za Negotin" iz Beča i Udruženja "Tri studia" iz Novog Sada u saradnji sa bečkim kompanijama "Sigron", "Klara" i "Midaks" donirali su Dečjem odeljenju negotske bolnice klima uređaje, inhalatore, lampe za pregledne, beskontaktnе toplomere, ali i sredstva za higijenu i dezinfekciju, opremu za čišćenje i održavanje higijene, kao i komplekte spavačica i papuča namenjenih majkama malih pacijenata.

„Naredne nedelje ćemo dostaviti dečjem odeljenju i mušeme za krevete, kao i aparate za merenje pritiska. Mi i nastojimo da bar dvaput godišnje organizujemo neku od društveno angažovanih akcija kojima je za cilj pomoći u prvom redu deci, a naravno i svima kojima je pomoći potrebna. Podržavamo zdrav život i sportske aktivnosti, pa smo i sada rešili da pomognemo ovom odeljenju koje nema neka osnovna sredstva za rad, da olakšamo i ljudima koji ovde rade i deci koja se ovde leče“ ističu u Udruženju "Za Negotin".

Donaciju su u ime dečjeg odeljenja bolnice Zdravstvenog centra u Negotinu primile specijaliste pedijatrije dr Tanja Žikić Obradović, načelnica Odeljenja i dr Nevena Milosavljević Đorđević koje su se i zahvalile donatorima na vrednom daru.

„Nama ova donacija zaista mnogo znači i to ne samo nama koji ovde radimo već i našim pacijentima jer će im ovaj težak period kada borave na odeljenju koliko toliko olakšati. Od srca se zahvaljujem donatorima na njihovoj odgovornosti, ažurnosti, na interesovanju koje su pokazali saslušavši naše zahteve i na tome što su nam za vrlo kratko vreme izašli u susret“, ističe dr Tanja Žikić Obradović.

Udruženje "Za Negotin" oformljeno se sa ciljem da pomogne ljudima i organizacijama u Negotinu i okolini. Ova akcija im nije prva. Samo je nastavak prethodnih aktivnosti kada su u saradnji sa Negotincima koji žive i rade u Beču kupili i dopremili i kompletну sportsku opremu koju su donirali mlađim kategorijama Košarkaškog i Fudbalskog kluba "Hajduk Veljko".

U udruženju navode da u Beču već planiraju nove aktivnosti namenjene poboljšanju uslova života svojih zemljaka u zavičaju i da bi voleli da motivišu i ljudi iz dijaspora u drugim državama da se isto tako organizuju.

Maj 2021.

IN MEMORIAM MIODRAG BELOVUKOVIĆ 1941 - 2021.

Naš najstariji klub u Austriji "Jedinstvo" iz Beča oprostio se od jednog od svojih osnivača i veterana Mije Belivukovića.

Belivuković bio je veoma poštovan i veliki priatelj, istakao je njegov "saborac" u samoorganizovanju naših građana u Austriji Niko Mijatović. Mija je bio jedan od aktivista koji je doprineo samoorganizovanju naših građana u Beču gotovo od prvih dana 70-tih godina.

Rođen je 1941. godine u mestu Ravne, nedaleko od Šapca i Mačvanske Mitrovice.

To selo, iz kojeg je potekao i Belivuković je mesto slavnih junaka, ali i velikog piscisa Janka Veselinovića, a to junačko srce i ljubav prema Srbima oduvek je bilo ono što ga je obeležavalo za života.

U "Jedinstvu" on je prošao gotovo sve funkcije u upravi, žrtvovao se za dobrobit našeg naroda u Beču, što ga je koštalo prvog braka, podseća Mijatović. Neumorno je radio za klub, igrao fudbal sve do teške bolesti, koja ga je i pokosila. Belivuković od prvih dana je u "Jedinstvu" organizovao fudbalsku sekciju, što nije bilo lako jer se prijavilo više od 200 mlađih koji su želeli da igraju, a selekcijom je moral da se taj broj svede na tridesetak.

Od te ideje izrodila se i Jugoliga, u kojoj je, takođe, pečat ostavio Belivuković. Pored fudbala Belivuković se brinuo i kao blagajnik o finansijama kluba, a nije se libio ni da učestvuje u radovima za uređenje prostorija.

Istakao se posebno i u organizaciji proslave 15 godina postojanja "Jedinstva", kluba koji je prošle godine obeležio, nažalost samo virtualno, pet decenije postojanja. Tada je Belivuković, u saradnji sa Radio Šapcem i Glasom Podrinja organizovao dva velika koncerta za više hiljade ljudi.

Nije zaboravio niti jednog trenutka na svoje "Jedinstvo" i posećivao ga je sve do svoje bolesti. U klubu ga svi pamte po tome što je uvek tražio kompromis, nikada nije želeo da se iko naljuti.

„Hvala mu još jednom u ime mnogobrojnih članova kluba za sve što je uradio za naše "Jedinstvo", ističe Mijatović koji je uz Belivukovića jedan od retkih veteranata prvih dana.

Maj 2021.

SVETLANI MATIĆ, SREBRNA MEDALJA TESLINE NAUČNE FONDACIJE

Odlukom "Tesline naučne fondacije" i njenog predsednika Nikole Lončara iz Filadelfije, među dobitnicima počasne Tesline medalje, kao nagradu za svoj vredan rad na afirmaciji srpskog genija i srpskog naroda, ove godine je Svetlana Matić iz Beča.

Saznanje da je dobitnica ovako značajnog priznanja, Svetlana Matić, predsednicu Austrijsko-srpskog kulturnog društva "Vilhelmina Mina ?aradžić", zateklo je u pripremama za postavljanje spomen-ploče Mini ?aradžić u Beču, koje će biti krajem maja ili početkom juna, u zavisnosti od propisa i epidemiološke situacije u vezi sa epidemijom ?ovid-a 19 u Austriji.

„Veoma sam srećna i ponosna što sam dobitnica Srebrne Tesline medalje i Zahvalnice zbog zasluga na polju obrazovanja i kulture, učinjenih za srpski narod, a zahvaljujući odluci Tesline naučne fondacije iz Filadelfije i predsednika Nikole Lončara. U nadi da će u daljem radu opravdati poverenje i ovako visoko odlikovanje, zahvaljujem se članovima, predsedniku i počasnom direktoru, ove ugledne institucije, koji su odlučivali o nagradama“, kazala je Matić.

Ona podvlači da je "Tesline naučne fondacije", srpsko udruženje koje je osnovano 2004. godine u Filadelfiji, kao Teslin naučni klub, sa ciljem da afirmiše i štiti lik i delo Nikole Tesle i da afirmiše srpski narod.

Na inicijativu Dejvida Vujića 2008. ime je promenjeno u Teslinu naučnu fondaciju (TSF), a inicijator organizacije je Nikola Lončar, inženjer poreklo iz Zemuna, koji trenutno živi i radi u Filadelfiji.

Zanimljivo je da Nikola Lončar organizuje Dan Nikole Tesle, baš na rođendan srpskog genija, svake godine 10. jula u Pensilvaniji i SAD, postavlja spomenike i biste (22) srpskog naučnika u SAD i svetu i održava Memorijalnu komemoraciju (već devet godina), svakog sedmog januara, u hotelu "Njujorker", gde je srpski genije preminuo 1943. godine.

Ovaj izuzetno uspešan poslovni čovek, zalaže se da lekcije o Tesli uđu u obrazovni sistem. Traga za nestalim naučnim dokumentima Tesle u SAD, koje je FBI sklonio. Stvorio je Društvo Teslijanaca sa 15. članova i simpatizera u srpskim zemljama, SAD i ostatku sveta. Zastupa tezu o jedinstvu matice i srpske dijaspore, o čemu je napravljena prva velika anketa tokom 2020. godine. Radi na pripremi Srpskog nacionalnog programa kao dokumenta za slogan i ujedinjenje svih Srba sveta. Sedište TSF u Srbiji je u Zemunu.

Svetlana Matić napominje i citira izjavu Nikole Tesle, velikana srpske i svetske nauke, ističući da su za velike rezultate potrebljana odricanja i kontinuirani rad, a da nagrade stižu kao posledica uloženog truda i upornosti.

„?ada sam bio suočen sa nekim iscrpljujućim zadatkom, radio bih na njemu i vraćao se ponovo i ponovo dok ga ne bih završio. Tako sam praktikovao dan za danom, od jutra do noći. Isprva je to zahtevalo snažan mentalni napor usmeren protiv sklonosti i želja, ali kako su godine prolazile, ovo suprostavljanje je slabilo, i na kraju moja volja i želja postale su jedno i isto. Takve su one i danas, i to je tajna svih mojih uspeha“, ideja je vodilja Nikole Tesle, koje se uvek priseća Matićeva.

ZAVIČAJ

BEČKE POETE PORUČUJU

"PERIOD MIROVANJA OSTAO IZA NAS"

Veliko popuštanje mera u Austriji s nestrpljenjem su dočekali i članovi udruženja Bečke poete, koji su se u nedelju okupili prvi put posle dugog perioda zaključanosti. Dok su mere koje su ograničavale okupljanje bile na snazi, održavali su kontakt telefonom i preko društvenih mreža, ali se veza preko "žice", ne može porebiti sa druženjem, razgovorom uživo, koji su, kažu, jedva dočekali i koji im je vratilo osmeh na lice.

Prvo okupljanje imalo je i slavljenički karakter, jer je jedna od najmladih članica udruženja, Noemi Božinović, napunila 12 godina. Njoj su kolege, na čelu sa Mirel Tomas, pripremile lepu rođendansku proslavu s tortom, punom trpezom i poklonom.

Posle čestitanja najmlađoj među njima, okupljeni su istakli da nisu dozvolili da ih period zaključanosti obeshrabi. Mnogi su pisali pesme i tekstove kad god bi ugrabili slobodno vreme, što im je pomoglo da očuvaju stvaralački duh.

– Nedostaje društvo kad se nešto radi – kaže Sandra Belmuš i dodaje da je stvarala i tokom perioda zaključanosti.

– Stvaraš kad imaš inspiraciju, nekad i po dve ili tri pesme tokom dana – rekla je Sandra i otkrila da su to najviše ljubavne i poneka rođljubiva pesma.

Dodal je i da su joj nedostajale predstave koje Bečke poete pripremaju i igraju, te da će sada, kada su se okupili, krenuti da rade na tome "punom parom".

Mirel Tomas, predsednica udruženja dodaje da će redovno okupljati svake nedelje od 16 sati u 11. bečkom okrugu na adresi Albin Hirsch Platz 1, a mere se u potpunosti poštuju – za dolazak je potreban negativan test, ko nema test ima mogućnost da ga uradi

na licu mesta, u klubu. Takođe svi koji dođu moraju da se upišu, u skladu sa postojećim epidemiološkim merama.

Ona je navela i da ima mnogo zanimljivih ideja, koje želi da reališuje u narednom periodu.

– Pratim kompletну kulturnu scenu kod nas i stalno predstavljam ono što je zanimljivo. Ono što želimo je i da više radimo na prezentaciji slikarskih radova članova. Treba da budemo hrabri da to pokažemo. Ima nas pet, šest koji slikamo. Mi sami sebi postavljamo granice. Treba imati više hrabrosti i podneti kritiku, jer samo tako se napreduje – kaže Tomas.

Tokom korone završila je knjigu rođljubivih pesama "Za samo jedan kamen pod glavu", koja bi sada trebalo da uđe u proces štam-

panja, ali ne posustaje, već piše i nova dela.

I Marjan Makedonski je došao na prvo druženje.

– Mnogo mi znači angažman u udruženju, jer sam navikao da se nečim bavim. Jedva sam čekao nova okupljanja. Fali scena. Dugo nisam nastupao – rekao je on i dodaо da se uželeo kolega, posla, publike.

Većinu članova korona kriza nije demoralisala, ali neke ipak jesu, tako da je plan Bečkih poeta da prvo porade na vraćanju starih i pridobijanju novih članova.

Za jesen Bečke poete pripremaju jednu predstavu, otkrila je predsednica Bečkih poeta.

– Uvek pripremam nešto. Imamo komad "Brak za 12.000 evra". Sada uvežbavamo. Počinjemo da radimo i predstavu spremamo za jesen – rekla je Mirel Tomas.

Izložba ručnih radova

Za 20. juni priprema se izložba ručnih radova, slika i poezije na Bemiševu Prateru.

– Želimo da predstavimo i čipku, da oformimo grupu koja bi se time bavila – navodi Mirel Tomas.

Za čipku bi bila zadužena Đurđevka Čorić, trostruki velemajstor u čipki, koja se pridružila Bečkim poetama.

– Volela bih da podstaknem u Bečkim poetama ljubav prema čipki. Imam volju jer je Beč poznat po čipki, koja nažalost izumire – rekla je Čorićeva, koja je nekad bila članica jednog glumačkog sastava.

na licu mesta, u klubu. Takođe svi koji dođu moraju da se upišu, u skladu sa postojećim epidemiološkim merama.

Ona je navela i da ima mnogo zanimljivih ideja, koje želi da reališuje u narednom periodu.

– Pratim kompletну kulturnu scenu kod nas i stalno predstavljam ono što je zanimljivo. Ono što želimo je i da više radimo na prezentaciji slikarskih radova članova. Treba da budemo hrabri da to pokažemo. Ima nas pet, šest koji slikamo. Mi sami sebi postavljamo granice. Treba imati više hrabrosti i podneti kritiku, jer samo tako se napreduje – kaže Tomas.

Tokom korone završila je knjigu rođljubivih pesama "Za samo jedan kamen pod glavu", koja bi sada trebalo da uđe u proces štam-

ZAVIĆAJ

KLADOVO

BOGATE MAJSKE AKTIVNOSTI BIBLIOTEKE "CENTAR ZA KULTURU"

Uskršnja kreativna radionica za decu obeležila je početak maja meseca kao i izloženi radovi učesnika radionice koja su na temu "Portraga za šargarepom" dočarala radost Uskrsa.

Nakon praznika, usledila je uspešna saradnja sa Arheološkim muzejom Đerdapa i zajednički nastup na manifestaciji "Muzeji za 10". Decenijska saradnja dve ustanove kulture, ogledala se u mnogobrojnim zajedničkim aktivnostima. Između ostalog, obe ustanove učestvuju sa svojim programima, već šest godina na manifestaciji Muzeji za 10. Ove godine, po prvi put, nastupili smo zajedno sa izložbenim programom "Vekovi Fetislama" u susret obeležavanju pet vekova od počinjanja tvrdave Fetislam (1524 – 2024).

Nakon šest meseci pauze, zbog epidemiološke situacije uslovljene pandemijom Kovid-19, pozorišna publika je uživala u poetskom kabaru „Ivo Andrić“, koji se već pet godina uspešno izvodi širom Srbije, Evrope i sveta. Glumci Narodnog pozorišta u Beogradu, Aleksandar Srećković Kubura, Vjera Mujović i poznati kompozitor Rade Radivojević, svojevrsnim omažom čuvenom nobelovcu, izveli su neobičnu muzičku predstavu koja je prikazala Ivu Andrića kao peotu i oduševila publiku.

Profesorka srpskog jezika, Dana Mandić Popović iz Kladova, promovisala je svoju knjigu "Sonja i ja". Letnja pozornica na koju je bila prepuna publike koja je burnim aplauzom pozdravljala svaki pročitan stih posvećen svakodnevnim radostima devojčice Sonje. U program su pored autorce učestovali Aleksandra Veličković Maljković čitajući poetske tekstove i muzička pratnja na gitari.

tarama: Ivan i Miloš Mihajlović i Vladan Jonović. Knjigu je ilustracijama dopunio, opemenio i pripitomio Goran Novakov.

Biblioteka "Centar za kulturu" Kladovo je u saradnji sa Bibliotekom Plus organizovala seminar za bibliotekare na temu "Medijska pišmenost za zrelo doba". Posle uvodne reči direktorke Žakline Nikolić i autora projekta Zorana Hamovića, o Kriterijumima izbora medijskih sadržaja za bibliotekare govorili su dr Maja Vukadinović i dr Dalibor Petrović. U razgovorima sa bibliotekarima predavači utvrđuju kako se razvijaju komunikacija sa penzionerima i korisnicima u zrelijem dobu. Budući da im je osim knjiga potrebna i podrška u savlađivanju i upotrebi novih medija, javna biblioteka je pred novim izazovima unapređenja nihovih znanja i veština.

Od maja do septembra 2021. godine, Seminari za bibliotekare održani su u javnim bibliotekama u Valjevu, Kragujevcu i Subotici, a posle Kladova biće održani i u Somboru i Vrnjačkoj Banji. U avgustu će biti predstavljeni rezultati rada bibliotekara sa korisnicima i javnu debatu.

Biblioteka "Centar za kulturu" Kladovo, poučena velikim interesovanjem korisnika i javnosti o radu pokretne biblioteke – bibliobusa, raspisala je literarni konkurs na temu „Šta mi je doneo / koliko mi je važan bibliobus u vreme korone?“. Konkurs je namenjen svima koji prepoznavaju mogućnosti i prednosti pokretne biblioteke.

Ograničenja usled pandemije Kovid – 19 su i dalje aktuelna, nizalost, ali, ideje, kreativnost i iskustva nisu ograničena! Skrenimo pažnju javnosti da su pokretne biblioteke izuzetno korisne i potrebne i u drugim sredinama Srbije i da su one, sve više, budućnost bibliotečkih usluga u celom svetu. Opisite nam Vašu iskustva kroz pesmu ili priču, podelite sa nama ono što znate ili ono što želite da saznote o bibliobusu i mi ćemo Vas nagraditi. Nakon prijema Vaših radova, pripremićemo elektronski Zbornik radova sa najboljim radovima posvećenim bibliobusu – bibliobusima.

Uslovi konkursa su objavljeni na sajtu Biblioteke Kladovo: www.kulturakladovo.rs I biće otvoren do 31. jul 2021. godine.

Institut za transfuziju krvi Niš, Crveni krst Kladovo i Biblioteka "Centar za kulturu" Kladovo organizuju akciju dobrovoljnog davanja krvi svakog zadnjeg četvrtka u mesecu u holu Biblioteke u Kladovu. S tim u vezi, inicirali smo da svaki davalac krvi besplatno postaje član Biblioteke Kladova.

Bibliobus je redovno tokom maja meseca obilazio dvanaest selu opštine Kladovo.

Maj 2021.

ZAVIĆAJ

EDDY

KFZ -MEISTERBETRIEB
KFZ - SPENGLER
REPARATURWERKSTÄTTE ALLER MARKEN

INH.: DJURDJEVIĆ NEDELJKO

**Kvalitet, Sigurnost, Pošten rad,
Korektni obračun i cene**

**OPRAVKE MOTORA, ELEKTRIKA,
ISPRAVLJANJE KAROSERIJA, OPRAVKA HAVARIJE
TEHNIČKI PREGLED § 57a, ZA SVE MARKE AUTOMOBILA**

**Tel: +43 1 545 47 35, Fax: +43 1 545 58 10
MAUTHAUSGASSE 2A, 1050 WIEN
WWW.EDY.AT EDDY-KFZ@AON.AT**

Pon-Pet. 08-12⁰⁰ und 13-18⁰⁰ Uhr

**Für alle
Marken**

**Kfz REPARATUR
FACHBETRIEB**

Prüfstelle

**ROŠTILJ SA DUŠOM
SPREMLJENI!
KILOGRAM ROŠTILJA I 2 LEPINJE
PRIJATELJSKA CENA 9,90 €**

**Grill Restaurant
Niški Merak**

**Pozovite nas i naručite
grill mix po najpovoljnijoj
ceni u gradu, može
i jagnjetina ili teletina
u sacu, pileći batak,
pljeskavice, čevapi
samo za Vas,
Vaš Niški Merak.**

**Marzstraße 29
1150 Wien**

**Rezervacije i narudžbine
+4368181150014**

**Svakog dana od 10 do 23.
Očekujemo vas!**

VAŠ TAXI BOOM TAXI

**20 NOVIH AUTOMOBILA
24 ČASA VAMA NA RASPOLAGANJU
NAJDUŽA TRADICIJA, POSLOVNOST
VI SAMO ODREDITE DESTINACIJU
NAJBRŽI DOLAZAK PO POZIVU
OD AERODROMA DO VAŠEG MESTA**

**IZ SVIH MOBILNIH
060, 061, 062, 063, 064, 065, 066, 069
I FIKSNE MREŽE 019, 011, 030...
POZOVITE SAMO 1 98 28**

**MI ŠTEDIMO VAŠE VREME I VAŠ NOVAC
TAXI +381 1 98 28**

AWC VIENNA INTERNATIONAL WINE CHALLENGE 2018

**Ponosni smo što je i ove godine,
na jednom od najvećih svetskih takmičenja,
AWC Vienna, Vinarija Mikić ponovo dobila
priznanje za vrhunski kvalitet vina.**

iz postovanja prema našim precima

+381 19 534 066 (Negotin) +381 61 20 09 673 (Beograd) +43 660 34 70 617 (Wels) +43 676 95 72 330 (Wien)

E mail: office@vinarija-mikic.com Prodajno mesto: rakija i vino Gumpendorfer straße 105, 1060 Wien

VLADIMIR VLAJIĆ MAGISTAR U OPANCIMA

U POČETKU BEŠE REČ

Vladimir Vlajić iz Inzbruka je po koji put pokazao koliko je ponosan na svoje srpske korene. Osim stalnih aktivnosti pre svega u humanitarnom radu Srpske pravoslavne omladine SPOJI, Vladimir je ovog puta izazvao pažnju prilikom svečanosti na Univerzitetu u Inzbruku. On je po svoju diplomu magistra socioloških i ekonomskih nauka došao u srpskoj nošnji, koja se najviše nosi u Šumadiji i još jednom pokazao kako se i daleko od svoje zemlje može negovati srpstvo.

— Naši slavni preci su sa ponosom nosili narodnu nošnju u raznim prilikama, što je svemu mi je zapravo pomogao

veliko bogatstvo u našoj tradiciji. U prijatelj, advokat Filip Živanović, koga sam upoznao pre pet godina kada sam bio u Beogradu. Tada sam 18 meseci bio u Austrijskoj službi sećanja, koja može da se služi umesto vojnog roka i prilikom gostovanja na Ekonomskom fakultetu sreću sam Filipa. Ispričao mi je da je svoju diplomu na Pravnom fakultetu u Beogradu primio u srpskoj narodnoj šumadijskoj nošnji takođe pronašavši inspiraciju u našim svestrim precima i čuvenom akademiku, profesoru Radomiru Lukiću, koji je krajem tridesetih godina prošlog veka na pariskoj Sorboni svoju doktorsku disertaciju odbranio upravo u narodnoj nošnji — otkriva nam Vlajić.

Baš kao i mnogi učenjaci u istoriji koji se nisu odricali narodne nošnje, a još manje iste stideli tako je i Vladimir stao u opancima i to baš na Markovdan i dan uoči Dana pobjede u Drugom svetskom ratu.

— Po završetku studija Međunarodnih ekonomskih nauka i dobijanja potvrde o magistraturi 11. novembra prošle godine na Dan pobjede u Prvom svetskom ratu nisam bio toliko siguran da će se u skorije vreme organizovati svećano uručivanje diploma, pod izgovorom da nema uslova zbog korone. Ipak, nije naš narod slučajno rekao strpljen spasen, pa sam ipak odlučio da sa-

čekam, što je očigledno bilo dobro rešenje. Postojala je mogućnost da mi Univerzitet diplomu pošalje poštom na kućnu adresu, ali to sam odmah odbacio jer sama ceremonija dodele diploma, predstavlja nešto posebno za svakog pa i mene moju porodicu. Jednostavno taj dan se pamti, jer bez podrške mojih najmilijih jednostavno ne bih uspeo — ja san je Vladimir.

On je posebno radostan i na činjenicu što je po ko zna koji put pokazao koliko je ponosan na svoje poreklo:

— Pored svega htio sam ličnim primerom pokažem da tradicija i nauka, prošlost i savremenost itekako idu jedno uz drugo. Potvrdu u tome vidim i u tome što su moju odluku da se pojavim u narodnoj nošnji svi prihvatali pozitivno, pre svega od rektora i dekana, preko organizacionog tima dodele, pa sve do ostalih aposlenih. Koliko vidim to potvrđuje da upravo one različitosti, s kojima postajemo živa bića i autentične individue, čine svet i život lepim, ukoliko jedni prema drugima pristupimo s poštovanjem — poručio je Vlajić.

Vladimir je u Austriji od svoje druge godine, u koju su njegovi baba i deda došli još pre pola veka. On nikada nije zaboravio na svoje korene, rodni kraj Veliko Laole kraj Petrovca na Mlavi i otadžbinu Srbiju. On i njegov mlađi brat Filip od malih nogu su, kako kaže, od roditelja učeni da vole svoje a poštuju tuđe, da ispovedaju svoju veru pravoslavnu, uče srpsku istoriju i jezik, ali da im to nikada ne bude na teret, već uvek prednost i osnova za primanje znanja i o drugim kulturama i narodima, počevši najpre od austrijske.

ZAVIČAJ

Maj 2021.

BUDIMPEŠTA PROFESORU VLASTIMIRU VUJIĆU DODELJENA MEDALJA „SVETOZAR MILETIĆ“

Ambasada Srbije u Budimpešti je nakon više meseci prinudne pauze zbog pandemije, ponovo otvorila svoja vrata za javnost i bila domaćin svečanog programa povodom dodelje memorijalne medalje Svetozar Miletić profesoru Vlastimiru Vujiću iz Budimpešte. U ovom veljepnom zdanju na samom uglu bulevara Andraši i Doža Đerđa sa pogledom na Trg Heroja, sakupili su se svi poštovaoci rada ovogodišnjeg laureata Vlastimira Vujića, a program je otpočeo stihovima Miletićeve „Srpske pesme“ u izvođenju dramske umetnice Tine Čorić.

U službenom odsustvu ambasadora Republike Srbije Ivana Todrova prisutne je pozdravila Barbara Avdalović, ministar savetnik u Ambasadi Srbije u Budimpešti.

„Naša želja je da srpska dijaspora u svetu i Srbu u regionu, u diplomatsko konzularnim predstavništvima Srbije vide svoju kuću u koju treba da se obrate za pomoći i rešavanje problema u stranoj državi, dobijaju informacije o matici i ostvare svoje obrazovne, kulturne i druge pojedinačne i grupne interese. Dozvolite mi još jednom da laureatu profesoru Vujiću kao pripadniku srpske zajednice u Mađarskoj, čestitam na ovom prestižnom priznanju za njegov dugogodišnji rad i angažman uz želju da mu ovo priznanje bude dodatni motiv i u budućem radu“ — rekla je Barbara Avdalović, ministar savetnik u Ambasadi Srbije u Budimpešti.

Medalju Svetozar Miletić od 2013. godine dodeljuje Udruženje Srbica u Slovačkoj a ustanovljena je sa ciljem da doprinese promociji srpske kulture i razvijanju prijateljinskih odnosa među narodima. Tim povodom u Budimpeštu je doputovao i prvi čovek Srbica u Slovačkoj Stane Ribić, predsednik Udruženja Srbica u Slovačkoj.

Miletić je ušao u političku istoriju kao veliki borac za narodna prava i slobodu Srbica, Slovaka i Rumuna u nekadašnjoj Ugarskoj. Postao je vrlo popularan i omiljen u slovačkom narodu. Njegovo ime se pominjalo s velikim poštovanjem širom Slovačke. Svetozar Miletić je zajedno sa Đorđe Stratimirovićem, vođom srpskih ustanika u Vojvodini postao počasni građanin Martina. U tom gradu se i danas nalazi sedište Matice Slovačke koja je inače osnovana po uzoru na Maticu srpsku. Prilikom nasilnog zatvaranja Matice slovačke 1875. godine Miletić je kao srpski narodni poslanik u Ugarskom parlamentu žestoko protestovao protiv tog čina. Njegov protest se čuo u Evropskoj javnosti. Kao znak poštovanja i zahvalnosti tih godina su se medalje sa Miletićevim likom delile po Slovačkoj. Sa jedne strane slavljen a sa druge gonjen“ — rekao je Ribić, koji je član i Odbora za nacionalne manjine u Savetu Vlade Slovačke Republike.

Nakon uvodnih reči pročitao je i obrazloženje zbog kojeg je memorialna medalja koja nosi ime Svetozara Miletića upravo pripala Vlastimiru Vujiću, profesoru iz Budimpešte.

„Vlastimir Vujić je narodnosno, institucionalno i pojedinačno prvi povezao Srbe u Mađarskoj sa Srbima u Slovačkoj Republici. Ta saradnja traje do današnjeg dana i bila je vrlo aktivna sve dok nije nastala korona. Vlastimir Vujić je kao svedok i kao učesnik redovno pratilo rad Srba u Slovačkoj počev od dobijanja statusa nacionalne manjine u Slovačkoj, Mesecu srpske kulture, preko postavljanja spomen ploča jugoslovenskim ratnim pilotima u Sliaču, potpisivanja Deklaracije

o strateškom partnerstvu među srpskim organizacijama, upisivanja srpskog jezika u Evropsku povelju manjinskih jezika i drugo. Pisao je i izveštavao o redovnim aktivnostima Udruženja Srbica u Slovačkoj koji se tiču obnove srpskog zarobljeničkog vojnog logora iz Velikog rata u Velikom Međeru i na kome je sahranjeno preko 6000 srpskih mučenika, kao i o obnovi srpskog groblja i srpske crkve u Trnavi. Za promovisanje srpske kulture, dugogodišnju saradnju, razvoj novinarstva, informisanja i sporta Srbica u rasejanju Vlastimiru Vujiću — Srpskom vitezu se na osnovu Pravilnika o dodeli memorialne medalje „Svetozar Miletić“ dodeljuje ova medalja“ — zaključio je Stane Ribić, predsednik Udruženja Srbica u Slovačkoj i svećano uručio nagradu ovogodišnjem dobitniku Vlastimiru Vujiću.

Do sada je ovo ugledno priznanje dodeljeno dr Nebojši Kuzmanoviću — za kulturnu saradnju dva naroda, Marku Lopušini, novinaru za razvoj novinarstva i informisanja o Srbima u rasejanju, akademiku Janu Jankoviću, prevodiocu, za izuzetan doprinos u razvijanju srpsko-slovačkih odnosa, Igoru Furdiku, ambasadoru, za razvoj Srpsko-slovačkih odnosa i dr Janu Čarnogurskom jednom od članova vlade koji je glasao protiv preleta NATO bombardera preko teritorije Slovačke 1999. godine.

Memorialna medalja „Svetozar Miletić“ je prema rečima ovogodišnjeg laureata Vlastimira Vujića njegovo najdražje priznanje, a ima ih mnogo, koje je, kako kaže „i priznanje koje pripada i srpskoj zajednici u Mađarskoj“.

„Istorijska saga o Svetozaru Miletiću će uvek živeti u imenu naroda (i ne samo srpskoga, već i ostalih) bez obzira na vrlo vidljivo i ovodobno pitanje: Da li danas sa podsmehom i nevericom pričamo o ljudima koji su spremni da se štvrjuju za svoje ideale? Ali, nipošto ne treba zaboraviti da se istorijska i politička scena na ovim prostorima vekovima ponavlja (!) i da upravo zato Svetozar Miletić deluje kao savremeni junak koji se suočava sa pritiscima moćnih, koji sprečavaju slobodu mišljenja, različitosti, stvaraju i prekraju istoriju, poništavaju teritorijalni integritet i suverenitet država...!“ — rekao je Vujić prilikom preuzimanja nagrade i zahvalio se Udruženju Srbica u Slovačkoj na poverenju i Ambasadi Srbije u Mađarskoj.

Nakon svećane dodelje prisutni su se još jedno vreme zadržali u salonu Ambasade Srbije u Budimpešti i uz prigodno posluženje sumari učinke.

ZAVIČAJ

NEGOTINSKI HARMONIKAŠI ODUŠEVILI ŽIRIJE NA TRI TAKMIČENJA

Učenici Umetničke škole „Stevan Mokranjac“ sa odseka harmonike zajedno sa svojim profesorom Stefanom Nikolićem ostvarili su na ovogodišnjem takmičenju „Viva harmonika“ koje organizuje Osnovna muzička škola „Vladimir Đorđević“ u Aleksincu zapažene rezultate.

Ognjen Avramović osvojio je prvu nagradu u drugoj kategoriji, Alberto Sako je dobio drugu nagradu u četvrtoj kategoriji, Bojan Ducić u sedmoj treću nagradu a Filip Matić u osmoj kategoriji drugu nagradu.

Zbog dobro poznatih okolnosti vezanih za globalnu pandemiju virusa korone takmičenje je održano online, i baš zbog te činjenice stručni žiri sastavljen od naših najeminentnijih stručnjaka za ovaj instrument rigoroznije je ocenjivao nastupe, tehniku, pripremljeni program i druge bitne elemente.

„Moram da kažem da sam ponosan na svoje đake i prezadovoljan sam njihovim radom posebno zbog toga što je situacija takva kakva je. Svakako je moglo i bolje ali mislim da je žiri poprilično realno ocenio svakog učesnika iako je kriterijum bio izuzetno visok za nivo takmičenja.“

U susret najvećem hrišćanskom prazniku Uskrštu, Košarkaški klub „Hajduk Veljko“ u Negotinu nagradio je sportskim uskršnjim paketićima 140 negotinskih mališana, članova negotinskog košarkaškog kluba i to od novajlijia, pripadnika školine košarke do kadeta.

– U ova teška vremena za čovečanstvo generalno, naša deca su uspela da pored svega budu redovna na treninzima, posvećena radu i obavezama, dobra u svojim takmičarskim ligama i odlični učenici u školi i ovo im je neka mala nagrada i podstrek da tako nastave i u buduće – kaže Dušan Mandić, trener KK „Hajduk Veljko“.

Verni svojim načelima da u svakom događaju mogu da pronađu i adekvatnu lekciju za svoju decu, u KK „Hajduk Veljku“ su odlučili da mališanima daruju rančić, klupski šal, vazicu za ključeve, masku, pernicu, svesku i peškirić sa oznakom kluba.

– Deca se od malena uče i oblikuju kakvi će biti u budućnost i naša je obaveza da osim sportskog obrazovanja koje kod nas dobijaju sve učinimo i usmerimo ih ka nekim našim tradicionalnim i pravim vrednostima kako bi na kraju osim dobrih sportista postali i zdravi, dobri ljudi, koji poštuju našu prošlost i predstavljaju svetu budućnost kluba, grada i u nekom širem smislu budućnost naše zemlje – dodaje Mandić.

ZAVIĆAJ

KSD “BAMBI” BEČ ENTUZIJASTI RIBOLOVAČKE SEKCIJE, NASTAVILI SA ODLIČNOM ORGANIZACIJOM TAKMIČENJA

Tek što je proleće donelo lepo vreme i ribolovci KSD Bambi iz Beča su uspešno počeli svoje aktivnosti. Drugu godinu zaredom organizuju Bambi ligu u pecanju šarana na svom, sada već poznatom reviru, Bambi Nustajh jezeru. Do sada su održana dva kola, a treće je zakazano za kraj juna.

Vladan Radojković Lula, jedan od najaktivnijih članova ribolovačke sekcije ističe da je interesovanje za „Bambi ligu 2021“ bilo ogromno.

– Na spisku imamo 16 takmičara, ali imamo i osam rezervnih prijava, a već sada vlada ogromno interesovanje i za Bambi ligu 2022 – navodi Radojković, koji je i umetnički rukovodilac u ovom poznatom bečkom kulturno-sportskom društvu.

Prema njegovim rečima ove godine biće održana četiri kola po sistemu bodovanja i na osnovu ostvarenog ulova.

– Tako da ćemo ove godine imati prvo mesto za ukupnu kilažu i prvo mesto Lula's baits u bodovima na osnovu ukupnih plasmana po negativnim bodovima. Negativni bodovi se računaju tako što se sabira plasman. Na primer, ako neko u četiri kola osvoji prvo mesto, peto, deseto i drugo mesto to je 18 bodova. Ko skupi najmanje bodova dobija Lula's baits pehar – pojasnio je naš sagovornik.

Prema njegovim rečima krajem aprila u prvom kolu riba je loše „radila“, a tome je doprinelo i promenljivo vreme koje se tada smenjivalo iz proleća u zimu sa snežnim padavinama.

Drugo kolo takmičenja održano je u znatno boljim uslovima, 16 ribolovaca je ulovilo 37 komada šarana, ukupne kilaže od 174,09 kilograma. Najbolji je bio Nikola Rudić sa 45,46 kilograma upečane ribe. Na drugom mestu drugo kolo završio je Andreja Ranić sa upečanim 40,70 kilograma ribe, a treći je bio Siniša Jovanović sa 30,67 kilograma ulova.

Kolika je razlika u ulovu u prva dva kola pokazuje podatak da je u prvom kolu isti broj takmičara ulovio 58,8 kilograma. T

Organizacija takmičenja je u oba kola bila savršena, bez ikak-

vih problema. Uz tradicionalni pozdrav: „Bistro“, uprava ribolovačke sekcije, na čelu sa predsednikom Dejanom Jovićem, svim zainteresovanim za takmičenje i onima koji žele da postanu članovi Ribolovačke sekcije, poručuje da mogu da se javi na broj telefona +436763701830.

Ove godine organizatori žele da se pohvale da takmičenje podržava i pomaže sve veći broj prijatelja i renomiranih proizvođača mamača kao što su Skoža baits, Dudi bait, „Lula's baits“ drugi.

U drugom kolu borba je bila vrlo neizvesna do samog kraja, a najveću ribu ulovio je Krsta Porkarinović i to šarana teškog 11,67 kg.

Maj 2021.

ZAVIĆAJ

**VI NAS NAJBOLJE POZNAJETE,
JER SMO ODAVNO PRIJATELJI**

**PAMTIĆETE VAŠA VESELJA PO NAŠEM RESTORANU,
ODLIČNOM MENIJu I BRZOJ USLUZI
KAPACITET DO 1000 GOSTIJU**

**NAJEFTINiji i najkvalitetni NAMEŠTAJ,
BESPLATAN PREVOZ i MONTAŽA**

Salon nameštaja
NOVI STIL

VELIKA AKCIJA!

VELIKI USKRŠNJI POPUSTI OD

10 - 50 POSTO NA SAV ASORTIMAN

SALON U SAMARINOVCU

**TEL. + 381 19 549 550, + 381 19 544 550
i +381 65 548 5555**

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије Београд

352(497.11)

Zavičaj: narodne novine/ glavni i
odgovorni urednik Kristina Radulović.
-God. 1 br 1, (2001). - Negotin:
VESNA RADULOVIĆ PR IZDAVANJE
NOVINA ZAVIČAJ NARODNE NOVINE
NEGOTIN

Mesečno
ISSN 1451-088X= Zavičaj (Negotin)
COBISS.SR-ID 177774599

VESNA RADULOVIĆ PR IZDAVANJE NOVINA ZAVIČAJ NARODNE NOVINE NEGOTIN
DIREKTOR DRAGIŠA RADULOVIĆ, GL. I ODG. UREDNIK KRISTINA RADULOVIĆ
LIST UREĐUJE REDAKCIJSKI KOLEGIJUM
NOVINARI I DOPISNICI: VESNA RADULOVIĆ, DANIJELA BARAĆ KOSTANTINOVIĆ, DRAGIŠA BUKIĆ,
RATOMIR ILIĆ, ŽIVOJIN MARKOVIĆ, RAJO ĐOKIĆ JUNIOR, NENAD ŠULEJIĆ, DRAGAN KRAČUNOVIĆ,
ALEKSANDAR PANTIĆ, DRAGOSLAVA VELJKOVIĆ MADŽAR I MIREL TOMAS
TIRAŽ: 10 000 PRIMERAKA
E MAIL: NOVINEZAVICAJ@GMAIL.COM WWW.NOVINEZAVICAJ.COM
TELEFONI: +381 19 541 898, +381 63 412 948, + 43 667 790 53 50, + 43 699 104 64 316

Prizor koji nadahnjuje čini da se svako oseća posebno, i u sebi probudi najlepša sećanja, nalazi se svuda oko vas u svečanoj dvorani Nikolić prevoza. U restoranu ili sobama. Sam biser Istočne Srbije postigao je veliku popularnost. Kao stih u pesmi "Tamo gde Dunav ljubi nebo" presijava se svaka slika načinjena baš ovde. Versajska elegancija u dinamici boja i simetriji enterijera daje posebnu draž. Jedan dan proveden u ovakvom blještavom prostoru besprekor nog dizajna, pamti se zauvek. Poput Velikog sna sa filmskog platna, glamurozna i blještava dvorana osvojila je sam vrh ugostiteljstva. Sreća nije više tako daleko, i svaki korak u dvorani Nikolić prevoza postaje svečan.

INFORMACIJE:AUTOBUSKA STANICA NIKOLIĆ PREVOZ +381 19 545 324

